

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wądoła nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. 4. Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianowało kancelistę c. k. sądu powiatowego w Mościskach Franciszka Ksawerego Piwockiego, kancelistę c. k. sądu krajowego we Lwowie, zaś rachunkowego podoficera I. klasy 15go pułku piechoty Adolfa księcia Nassau, Ludwika Tichy, kancelistą sądu obwodowego w Tarnopolu. Wyższy sąd krajowy we Lwowie zamianował Mikołaja Teśluka, rachunkowego sierżanta 30go pułku piechoty br. Ringelsheim, kancelistą c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie, zaś systemizowanego dyetaryusza Tabuli krajowej we Lwowie Wiktora Feita kancelistą c. k. sądu powiatowego w Mościskach.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 kwietnia.

W dziale spraw zagranicznych ciągle góruje wersja o zbliżeniu się Włoch do przymierza austro-niemieckiego. Opinia we Francyi najdrażliwszą jest dla tej sprawy, więc ztamtąd najczęściej wychodzi nowych domysłów w tej mierze. Także najświeższy szczegół, wiadomość o podróży króla włoskiego do Berlina, wyszła z Paryża. Wiadomość ta posiada nietylko cechę możliwości, lecz prawdopodobieństwa, bo już w czasie podróży królestwa włoskiego do Wiednia głośno o tem mówiono, że zamierzona była także wizyta na dworze niemieckim. Wpadło to nawet w oko, że król włoski wprost z Wiednia powrócił do Rzymu, ale tłumaczono zmianę programu ów-

czesnym stanem zdrowia cesarza Wilhelma. Sędziwy monarcha niemiecki chwilowo miał być cierpiącym a król Humbert znowu nie mógł przedłużyć swojej nieobecności w Rzymie. Były jednak także inne wersje, za którymi wiele przemawiało. W Berlinie miano dać do zrozumienia sferom rządowym włoskim, że dopóki stosunek Włoch do Austrii nie przybierze charakteru trwałej i szczerzej przyjaźni, Niemcy nie mogą się angażować w niczem, coby mogło odświeżać w pamięci świata politycznego dawniejszy ich alians z Włochami.

Czy zamiar podróży do Berlina powzięty został na dworze włoskim, o tem na pewne dowie się świat dopiero w chwili, gdy już wszystko w najdrobniejszych nawet szczegółach zostanie umówione i przygotowane. Takie sprawy jak zamierzona lub projektowana podróż monarchów w celach politycznych nie znoszą przedwczesnej jawności. Cokolwiekby jednak przed dwoma laty stało królowi Humbertowi na drodze i nie pozwoliło mu z Wiednia pojechać dalej do Berlina, to dziś pewnie nie zachodzi. Cesarz Wilhelm cieszy się czerstwem zdrowiem i chętnie znieśnie trudy dla uroczystego przyjęcia miłego gościa a o stosunku Włoch do Austrii berlińskie władze są już zupełnie uspokojone. Przed dwoma laty uważały one Depretisa za skrytego protektora *irredenty*, a przynajmniej za niepoprawnego marzyciela jak Cairoli, Manciniego zaś za adwokata używającego także i w polityce metody adwokackiej. Obaj ci włoscy mężowie stanu zrehabilitowali się zupełnie w opinii berlińskiej: Depretis swoją znaną umiarkowaną mową wyborczą w Stradelli a Mancini swojemi najświeższymi oświadczeniami.

Gdyby podróż króla włoskiego do Berlina przyszła do skutku, przystąpienie Włoch do przymierza austro-niemieckiego stałoby się faktem politycznie dokonany, a wypadki późniejsze pewnie utrwałyby tylko węzły wzajemnej łączności tak samo, jak w wypadkach zostało wypróbowane i utrwalone przymierze austro-niemieckie. Wspólność interesów pokojowych i cywilizacyjnych między trzema państwami jest jawną i uznaną dziś nawet przez epigonów wiekowej konspiracyi włoskiej przeciw Austrii. Że Francya jest teraz tak i później będzie zawsze bardzo drażliwą dla tego przymierza, to rzecz naturalna. Włochy nie szukają sprzymierzeńców do walki z Francją, bo nie noszą się z planami wojennymi, ale Francya traci ostatnią nadzieję zorganizowania aliansu dla marzeń swoich, staje zizolowaną zupełnie wobec imponującej ligi pokojowej.

W miarę jak się zagęszczają koleje, musi się coraz częściej wydarzać, że trasa nowej kolei zbiega się miejscami z trasą kolei już zbudowanej i bieży tuż obok niej na krótszej lub dłuższej przestrzeni. W takim wypadku budowanie nowej kolei obok tej, która już istnieje, byłoby rozrzutnością niezem nieusprawiedliwioną. Ale kolej już istniejąca miałaby prawo nie puszczać na swoje tory cudzych wozów lub pociągów i z zyskiem dla siebie, a z krzywdą dla handlu, żądać przeładowywania towarów do swoich wozów tam, gdzie nowa kolej przytyka do jej toru, i powtórnego przeładowywania tam, gdzie nowa kolej od jej toru odbiega. Dla tego już przed laty ustawą o koncesjach kolejowych postanowiono, iż w podobnych wypadkach kolej już istniejąca obowiązana jest puszczać na swoje tory obce wozy i pociągi za słusznym wynagrodzeniem, a gdyby między obu kolejami nie przyszła do skutku dobrowolna co do wynagrodzenia ugoda, ma o tem rozstrzygać minister handlu. Ustawa ta jednak stosuje się tylko do kolei prywatnych, o kolejach rządowych mowy tam nie ma.

Owoż przy kolei czesko-morawskiej, która ma być koleją rządową, zachodzi podobny wypadek. W okolicach Iglawy kolej ta zetknie się z prywatną koleją zachodnio-północną, a ubiegłszy niespełna dwie mile wzduż tej samej trasy, odbiegnie od niej w kierunku zachodnim. Rząd więc nie mogąc korzystać z owej dawnej ustawy, byłby bezbronny wobec możebnych uroszczeń kolei zachodnio-północnej, albo byłby zmuszonym do wybudowania niepotrzebnego toru na przestrzeni blisko dwumilowej. Aby temu zapobiedz, większość komisji kolejowej w porozumieniu z rządem proponuje w artykule dziesiętym, iżby w razie, gdyby kolej północno-zachodnia nie przychyliła się do dobrowolnej ugody co do wspólnego używania jej toru, rządowi przysługiwało prawo nabycia wspólnej używalności w drodze wyłączenia. Nie chcąc zaś, żeby minister sam rozstrzygał w sprawie wynagrodzenia, które ma skarb publiczny niszczać, komisya porucza rozstrzygnięcie sądowi, który po wysłuchaniu rzeczoznawców orzecze.

Recz jest prosta i jasna. Gdyby towarzystwo prywatne miało budować kolej czesko-morawską, kolej północno-zachodnia musiałaby się w moc istniejącej ustawy poddać

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 12 kwietnia.

(R) Prezydent Izby poselskiej nie postawił na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia noweli szkolnej. Przewiduje on słuszenie, że spór o artykuł dziewiętny ustawy o kolei czesko-morawskiej zajmie całe posiedzenie jutrzejsze. Już w komisji kolejowej członkowie lewicy uderzali zapamiętale na ten artykuł. Niemniej gwałtownie będą go atakować jutro dr. Herbst, dr. Tomaszczuk i dr. Weber. Sprzymierzone kluby prawicy będą całą siłą za tym artykułem obstawać. Walka więc będzie gorąca i pod względem krasomowczym pewnie zajmująca. Pozwólcie, zeby czytelnikom waszym przedstawił pokrótce rzecz, o którą chodzi, tak, jak się ona przedstawia sama w sobie i bez stronnictwa uprzedzenia.

stąpi ciągle, nieustannie... Ale te wszystkie niejasne pojęcia pokrywał obecnie ciężki całun boleści i rozpacz... Nie rozumiałaby mnie pewno, gdyby była spokojna, coż dopiero w stanie obłąkania, w jaki ją pogrążył list kochanka.

Co w sobie ten list zawierał, dotąd nie wiem jeszcze

Uspakajałem ją, pocieszałem; mówiłem długo, przyjaźnie... Niestety!... językiem nie jej wyobrażeń... Nie słuchała mnie nawet.

Wstając z miejsca i odchodząc, uściśnłem jej rączkę.

— Nie martw się Karolino; złe minie.

— O, minie! — szepnęło dziecko i jakby wdzięczna za długie kazanie, odpacila mi silnym, szczerym, prawie męskim uściskiem.

Jakieś przecucie pehnęło mnie nazajutrz ku *salle d'arme*, chociaż nie była mi ona na drodze, szedłem bowiem do *Panteonu*.

We drzwiach szermierni od ulicy, stał jeden z posługaczy, młody chłopiec, szczerze do fochmistrza i jego córki przywiązany, wielki niedolega i mazgaj, którego zwykłem zajęciem było przyprowadzanie gałek do floretów.

Spostrzegłszy mnie, wznosił ręce w górę, wołając:

— Pani!... Wielkie nieszczęście! Zatrzymałem się jak wryty.

— Co za nieszczęście?

— Panna Karolina nie żyje.

— Nie żyje! — krzyknąłem i wbiegłem do szermierni.

Pusto w niej było zupełnie.

— Mów... co znaczą twoje słowa?

— Prawde! Niestety!

— Opowiadaj, jak się stało?

— Nasza panienska od kilku dni była smutna bardzo, a wczoraj wieczorem smutniejsza niż zwykle... Pewno i pan to zau-

ważył, bo przecie rozmawiałeś z nią długo. Pokój panny Karoliny jest... jak pan wie... a raczej jak pan nie wie... na końcu całego lokalu, za kurytarzem, za kuchnią... Nie trzymamy kucharki, więc i sypialni dla niej nie potrzeba... ale i o tem pan nie wie, bo nie byłeś u nas nigdy na obiedzie... Jeść gotuje Hipolit Laroche, który z patronem służył w Afryce... Sypia razem ze mną na czwartym piętrze...

Miałem ochotę rzucić się na niego i rozszarpać, tak mnie męczył rozwlekłością swego opowiadania, ale nie śmiałem mu przerwać, bo znałem jego usposobienie, wiedziałem, że przy najbliższej oznace niecierpliwości popłacze się i niczego nie dojdę z jego wyrazów.

— Tu na parterze pozostają na noc tylko patron i panienska Drzwi dobrze zamknięte, broni pełno, nie ma powodu obawiać się złodziei... zresztą gdyby się nawet wdarli, pan de Smitter samby ze dwóch w rękę uduślił.

Stałem jak na żarzących się węglach.

— Więc...

— Więc po północy rozeszliśmy się wszyscy, jak zwykle... Rano, o ósmej, bo o ósmej wszyscy wstajemy — zbiegam na dół, aby zamieść i kurze pościierać w sali... Patron już tu chodzi wzduż i wszcz, rzeźwy, spokojny, wesoły... a nasza panienska spi w swoim pokoju. Pan Albert de Smitter kazał mi obwijać gardy do floretów irchową skórka... Obwijam... Bije dziewiąta... Patron zaczyna się niecierpliwie, że panienska nie widać... ale jak pan wie, zawsze dobry, nie nie mówi... a raczej mówi: „Niech się biedactwo wyspi; musiała się wczoraj zmęczyć”. Ja odpowiadam: „Oho! i jak jeszcze się zmęczyła!... Bije dziesiąta... Patron już rady sobie dać nie może, że córka dotąd nie przysłała mu powiedziec dzień dobry. Idzie zatem przez korytarz, wchodzi do kuchni i zaglą-

da przez dziurkę od klucza... Dziurka... jak pan wie, a raczej jak pan nie wie... zatkała. De Smitter coś poczuł, bo krzyknął na Hipolita, który przyrządzał śniadanie: „Siekiera!...” Az ja tu posłyszałem, tak wrzasnął... Lecę więc do pomocy. Wyrabaliśmy drzwi... Zaduż okropny i swąd nas uderzył... W pośrodku pokoju ujrzelismy na fajerce węgle... Poskoczyłem do okna i otworzyłem je gwałtownie, chociaż były zaklepane szczelnie... Strumień świeżego powietrza wpłynął... Panienska leżała ubrana na łożku, niby spiąca... Patron jak lew afrykański ryknął i rzucił się na jej ciało... Niestety! już nie żyła.

Otarłem zimny pot, który wystąpił mi na czoło. Opowiadający otarł łzę kręcącą się w oku.

— Biedactwo, dobre to było jak jagnię... Na stole leżały dwa listy ręką jej napisane... Jeden do ojca, drugi do pana Oskara de Celi... jak pan wie... do tego młodego, pięknego hrabiego, co od paru miesięcy przestał u nas bywać... Patron przeczytał oba... ale komisarzowi policyi, który natychmiast się tu zjawił, jakby wyrósł z pod ziemi... oddał tylko do siebie pisany... Niechże pan o pierwszym nikomu nie wspomina... Musi być w tem słusznym racya, kiedy patron go schował.

Zrozumiałem wszystko i już chłopca nie badałem więcej.

W głębi sali ukazał się Albert. Szedł spokojnie, wolno, poważnie. Włosy w nieładzie mocniej mu nad skroniami posiwiały; włókł rzeźkie jeszcze wczoraj nogi jak bezwładne, jakby odwołane. Był łady, a straszna wydała mi się ta bladeść na brązowym, ogorzałem jego obliczu. Oko niebieskie niegdyś, promieniejące życiem, jasnością pogodną, błędziło po suficie, jakieś wypętle, bezbarwne, martwe, suche, bez śladu jednej żywej rzesach.

POJEDYNEK

WSPOMNIENIE

(Ciąg dalszy.)

Zapewniwszy się, że nikt na nią nie zważa, Karolina wyjęła z kieszonki list zapieczętowany. Rozerwała kopertę i utonąła w bolesnej lekturze.

Poznałem pismo Oskara.

Dwa czy trzy razy rozpoczynała czytanie od początku, jakby do dna chciała wyjąć kielich goryczy, do kropli wysączyć puhar z trucizną, każdy wyraz zapamiętać, wyrzucić w umyśle i sercu. Potem podarła papier na drobne kawałeczki i jakby odpowiadając na pytanie, które sama sobie zadała, rzekła do mnie:

— Są jednak nikczemni ludzie!

— O, są! — zawołałem.

Usiadłem przy niej, pragnąc tę chorą duszę leczyć słowami pociechy chrześcijańskiej.

Już było zapóźno. Wyrazów moich prostych i szczerych dziecko nie rozumiało... Wyrosło to jak kwiatek na pustyni... dobre, czyste, święte, ale bez najmniejszego pojęcia o religii... Całem jej moralnym oparciem było przywiązanie do ojca i cześć dla jego honoru... I te fundamenta podmyła fala nieszczęśliwej miłości... Nadto wyobraźnia podłudniowa i opowiadania matki zaludniły jej główkę jakimśi marzeniami, mirażami, halucynacyami pustyni... Wiedziała, że ojczyzną dobrych jest niezmierna kraina światłości, że zli męczą się wśród wiecznych ciemności, że w powietrzu parnem przelatują nad naszymi głowami czarne eblisy i biali aniołowie... że przy niej jeden taki anioł-stróż

rozstrzygnięciu ministra. Gdy jednak nową koleją rząd ma budować, opozycja z dobrze udanym oburzeniem woła, że większość wywraca uswiecone zasady, że czyni zamach na prawo własności, i że wobec tego odstraszającego przykładu samowoli żadne już w Austrii prywatne towarzystwo nie odważy się kolei budować. Nie łatwiejszego, jak najzdrowszą zasadę doprowadzić do absurdu, przypisując jej wynikiłości, które z niej wcale nie wypływają. Doktorowie praw, których wymieniałem, wykrzykiwali w komisji, że na podstawie podobnego postanowienia rząd mógłby wywłaszczyć na swoją korzyść cały ruch na kolei południowej, przeprowadzając na niej swoje pociągi z kolei Elzbiety do kolei istryjańskich, co większa, że rząd, stosując tę samą zasadę do innych przedmiotów, mógłby n. p. wywłaszczyć używanie kotłogolówek pałacu na wiedeńskim Ringu, zamiast budować gmach nowy na użytek publiczny.

Podobne argumenta znajdziemy prawdopodobnie w sprawozdaniu z rozpraw jutrzejszych. A jednak nie ma w artykule dziwiącym nic więcej, jak tylko rozszerzenie prawa, przysługującego już teraz przedsiębiorstwom prywatnym, także na przedsiębiorstwo rządowe, i to z zastrzeżeniem procedury, która słusznego wynagrodzenie najzupełniej ubezpiecza. Większość oczywiście nie da się złapać na takie złudne wywody, subtelna dr. Herbsta dyalektyka na nie się nie przyda. Rząd odniesie zwycięstwo, ale jeden z nielicznych dni, pozostających Radzie państwa do załatwienia bardzo ważnych przedmiotów będzie bezowocnie straconym, i tem się parlamentarna opozycja pocieszy.

Dziś zasiadało w Izbie poselskiej kilka komisji. Komisja podatkowa ukończyła szczegółową dyskusję o ustawie o ewidencji katastru, a przemysłowa na wniosek p. Chameca uchwaliła przeprowadzić ankietę co do wymiaru godzin pracy w fabrykach i w warsztatach rękodzielniczych, równie jak co do święteń niedziel i dni świątecznych.

Berlin, 12 kwietnia.

□ Kiedy przed kilku tygodniami ministerjalna *Post* doniosła, że w ministerstwie wyznaj gotuje się projekt w sprawie tak zwanej *Anzeigepflicht*, zaprzeczano temu w obozie liberalnym bardzo żywo. W kołach frakcji katolickiej dawano z początku nie bez słuszości wiarę doniesieniu *Post*, lecz wkrótce potem zapewniano, że ministerstwo zaprzestało niespodzianie prac dalszych nad tym projektem kościelno-politycznym. Teraz występują znowu pogłoski o przygotowaniu tego projektu, którymby się jeszcze miał zająć sejm pruski, zbierający się w poniedziałek po raz pierwszy po wakacjach wielkonočných. Pogłoski te krążą w rzeczy samej w kołach parlamentarnych, jak to dziś rano doniosła *Germania* a wieczorem potwierdziły *Kreuz Ztg.* i *National Ztg.* Wiadomo wam, że parlament obraduje obecnie nad nowelą do ustawy polecającej rozszerzenie zakresu władzy policyjnej celem usunięcia rozmaitych niezaprzeczonych nadużyć a zdanie to popiera

Wyciągnąłem doń oba ramiona. Niewidzialna siła przykuwała mnie do posadzki; poruszyć się z miejsca nie mogłem.

On zbliżył się z trudnością. Przyłożył rękę do czoła, jakby się chciał zasłonić od słońca, które nie świeciło, dzień był bowiem chmurny, mglisty... zimowy dzień paryski. Wpatrywał się we mnie czas jakiś... nareszcie mnie poznał i swoją dłoń na moją położył. Ścisnął ją szepcząc niewyraźnie:

— Biedny ojeze!
Skinął na posługacza, aby się oddalił.
— Pan jesteś jego krewny?
— Kogo?... — spytałem.
— Mordercy.
— Och! — wydarł mi się mimowiednie okrzyk oburzenia z piersi i drgnąłem cały.

— Posłałem mu jej list przez Hipolita, który mnie nie zdradzi... Niech zmierzy otchłań swojej zbrodni... Tygrys okrutny, zabił, zdławił moją gazetę... Ja ślepy, głupi starzec nie nie widziałem, niczego się nie domyślałem... Po pogrzebie poszłem mu sekundantów... Gdyby był wczoraj jeszcze przyszedł zmierzyć swój floret z moim, byłbym go powitał serdecznie... rękę byłbym mu uściśnął... A on mi skradł moje słońce, moje życie, moje dziecko jedyne!

Mówił to wszystko spokojnie i cicho, jakby się obawiał, aby go kto nie podsłuchał, aby dwuznacznie jego rozpaczy i niedoli nie tłumaczył.

— Bo ten świat cały zepsuty, zgangrenowany do szpiku kości, takiego kwiatka jak lilia moja nie znał i nie widział!

(Dokończenie nastąpi.)

ZYGMUNT SARNECKI

także centrum, chociaż w przeciągu ostatnich lat dziesięciu stronnictwo katolickie nie przestało prawie nigdy narzekać na nadużycia policyi w sprawach politycznych i kościelnych. I teraz oświadczył poseł Windthorst, że niełatwo mu przychodzi popierać projekt rządowy, lecz ostrożność, z jaką milczał o osobie księcia Bismarcka, oskarżając liberalnych, że podali rękę do rozpoczęcia walki kościelnej, zrobiła pewne wrażenie w obozie postępców i już w sobotę uderzył nań z tego powodu Eugeniusz Richter a dziś z większą jeszcze żywością poseł Dirichlet. Z powodu zamknięcia dyskusji nie mogli mowy frakcji środkowej odeprzeć zarzutu, że zmiana prądu kościelno-politycznego wpłynęła na ostrożną postawę centrum w obecnych rozprawach. *National Ztg.* czyni uwagę, że przy osądzaniu chwilowej sytuacji nie trzeba spuszczać z oka sprawy podwyższenia ceł na drzewo zagraniczne. Uwaga to bardzo złośliwa, lecz jak mogą zapewnić całkiem niesłuszna, gdyż tendencje agraryjne w obozie centrum tak są silne, że nawet bez projektu rządowego stronnictwo to było za podwyższeniem ceł, jakkolwiek nie przeczę, że i w centrum jest kilku odosobnionych przeciwników projektu. Interesowało was może będzie szczegół, że w komisji celnej uchwalono, że drzewo potrzebne w kopalniach i do beczek ma być oclonem niżej, niżli tego wymagał rząd.

Wracając do sprawy kościelno-politycznej, twierdzi *National Ztg.*, że projekt nowy nie przedstawia się jako rezultat układów z Rzymem, że przeciwnie rząd chce przyznać pewne ulgi ludności katolickiej z własnej inicjatywy. Organ liberalny jest tam w wysokim stopniu zgorzony. Takie postępowanie „łagodne“ byłoby zdaniem jego możliwym, gdyby rząd obstał przy zasadach Falka, lecz dzisiaj, kiedy rząd od kilku lat ciągle robi „ustępstwa“, upatrywać w tem należy jedynie dowód słabości państwa i zachęty dla ultramontanów, aby wytrwali w oporze przeciwko ustawom majowym. Postawa *National Ztg.* nikogo nie zadziwi, organ ten wyraźnie nie chce pokoju, jak go nie chciał nigdy, bo stosunki pokojowe nie sprzyjają zamiarom „wielkiej partii liberalnej“.

Inaczej zupełnie wyraża się *Kreuz Ztg.* donosząca równocześnie, że niedawno nadeszła odpowiedź rzymska na znane zapytanie pruskie i że właśnie ta odpowiedź spowodowała ministerstwo stanu do wypracowania projektu kościelno-politycznego. Podług organu konserwatywnego miałyby być z ustaw majowych usunięte te paragrafy, podług których czytanie mszy św. i sprawowanie sakramentów podlega surowym karom. Czy rząd na seryo gotów uczynić krok tak stanowczy, nie łatwo uwierzyć — chyba łącząc doniesienie to z dawniejszą pogłoską, że rząd chciałby taką swobodę religijną przyznać pod warunkiem, iż księża bez zezwolenia rządowego fungujący nie mieliby pobierać pensji z funduszy państwowych. Spodziewać się należy, że wszystkie te pogłoski wnet nabiorą wyrazistych form; a wtenczas będzie można sprawę tę rozebrać lepiej niż dzisiaj.

Rada państwa.

(LXXVIII posiedzenie Izby wyższej).

† Wiedeń, 12 kwietnia. (Korespondencya *Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie, oznajmiając, że z powodu gwałtownej śmierci prezesa węgierskiej Izby magnackiej Majlatha przesłał telegram kondolencyjny na ręce drugiego prezesa tej Izby p. Szögyeniego, który telegraficznie podziękował. Prezes wyzwał zarazem, aby Izba przez powstanie z miejsc wyrzuciła żal z powodu straty tak znakomitego męża. (*Izba powstaje*). Następnie poświęca prezes wspomnienie pośmiertne zmarłym członkom hr. Hartigowi i opatowi Kaliwodzie, których pamięć Izba cześci przez powstanie z miejsc.

Tyrolski wydział krajowy przesyła pismo z podziękowaniem za uchwalenie ustawy o pomocy skarbowej dla Tyrolu.

Minister oświecenia bar. Conrad odpowiada na interpelację hr. Lwa Thuna w sprawie zaległości podatku pobieranego z prebend duchownych na rzecz funduszy religijnych. Tabela, na której opiera się interpelacja, nie kwalifikuje się do użytku w myśl interpelacji; zawarte bowiem w niej liczby zaległości podatku nie wyrażają tego, co wyrażać mają. W obszernym wywodzie minister przedstawia, jak te liczby zmieniają się w toku instancji i w skutek opłat; zapowiada zresztą reformę rzeczowego podatku.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Idą naprzód rozprawy budżetowe. Komisja budżetowa wnosi przyjąć budżet i ustawę finansową na r. 1873 zgodnie z uchwałami Izby poselskiej.

W dyskusji ogólnej nikt głosu nie zabiera; w szczegółowej dopiero przy etacie ministerstwa handlu przemawia hr. Kuefstein za połączeniem dróg żelaznych imienia cesarza Franciszka Józefa i cesarzowej Elzbiety linią z Horn do St. Pölten.

Bez dalszej dyskusji uchwalono budżet i ustawę finansową w drugim i trzecim czytaniu.

Hr. Lew Thun zabiera głos do wzmianki osobistej z okazji odpowiedzi ministra na jego interpelację. Minister powiedział, że tabela nie kwalifikuje się do użytku publicznego. Słowa te można rozumieć tak, jakoby interpelant dopuścił się wykroczenia przeciw położonemu w nim zaufaniu, a przeciw temu zastrzedz się musi. Publicznie w Izbie mowca prosił o liczby te ministra, publicznie w Izbie minister mu je przyrzekł, a więc też publicznie można było skorzystać z nich do interpelacji w Izbie.

Minister oświecenia bar. Conrad oświadcza, że tak nie pojmował słów swoich, chciał tylko powiedzieć, że liczby te, wedle książkowości prawdziwe, a jednak zmienne, nie kwalifikują się dla publiczności o tyle, o ile mogłyby opinię publiczną w błąd wprowadzić.

Następnie dokonano wyboru jednego członka do komisji kolejowej w miejsce ustępującego generała Neipperga. Wybrany hr. Lichnowsky.

Załatwiono jeszcze dwie petycje. Petycję straży skarbowej o zrównanie z żandarmeryą przekazano rządowi do ocenienia; petycję listowych i sług pocztowych o polepszenie bytu przekazano rządowi z wezwaniem, aby jeszcze w tej sesji wniósł stosowny projekt ustawy.

Koniec posiedzenia o godz. 1. Następnego w sobotę.

SPRAWY MONARCHII

Ministerstwo spraw zewnętrznych zawiadomiło Ministerstwo sprawiedliwości, że w krajach reprezentowanych w Radzie państwa istnieją rosyjskie konsulaty obecnie w Wiedniu, w Czerniowcach, w Brodach, w Tryeście, w Lussin Piccolo i w Dubrowniku, a poselstwo rosyjskie w Wiedniu otrzymało od swego rządu polecenie, aby upoważniło wszystkich konsulów rosyjskich w anstr. węg. Monarchii do obejmowania ruchomej spuścizny po zmarłych w tutejszych krajach poddanych rosyjskich w myśl art. XIX traktatu z 2 września 1860. Ze względu na to oznajmienie, Ministerstwo sprawiedliwości zarządziło co następuje: 1) Sady w Wiedniu, Czerniowcach, Brodach, Tryeście, Lussin Piccolo i Dubrowniku w przypadku śmierci poddanego rosyjskiego w ich okręgu, mają się odtań nosić bezpośrednio z konsulem rosyjskim w siedzibie urzędowej istniejącym i skoro tylko dowiedzą się urzędownie lub w inny sposób o śmierci rosyjskiego poddanego, donieść mu mają natychmiast w myśl XIX art. traktatu powołanego i umożliwić mu tem samem spisanie inwentarza i zarządzenia potrzebne do zabezpieczenia spadku. 2) Dokumenty i inne akta, dotyczące się śmierci lub spuścizny, a przeznaczone dla władz rosyjskich, w szczególności metrykę śmierci bez opłaty urzędu podnieść się mająca, ewentualnie rozporządzenie ostatniej woli, jeśli go sąd już więcej nie potrzebuje, wreszcie spis aktu śmierci i wykaz majątku — te ostatnie dwa dokumenty jedynie w wierzitelnych odpisach — udzielić mają sady rosyjskiemu konsulowi bezpośrednio. 3) Również oddać mają rosyjskiemu konsulowi za potwierdzeniem odbioru przedmioty do ruchomej spuścizny należące, jak papiery wartościowe, gotówkę, zapisy długu itp. z wykazem obrotu, któryby dał należyty obraz ostatniego stanu spuścizny i z konsygnacją — rozumie się, postarawszy się poprzednio o zabezpieczenie praw dziedziców i legataryuszów będących obywatelami austriackimi lub obcymi tu zamieszkanymi — oraz o zabezpieczenie pretensji wierzycieli tutejszokrajowych. 4) Dalszego uwierzytelnienia aktów między sądami a rosyjskiemi konsulatami odtąd już nie potrzeba. Według oznajmienia rządu rosyjskiego rosyjskie konsulaty są upoważnione do uwierzytelnienia podpisów władz, z którymi bezpośrednio się znoszą — dla użytku w Rosyi. 5) Sady, w których okręgu nie istnieje rosyjski konsulat, przedkładać mają aż do dalszego rozporządzenia w przypadkach śmierci rosyjskich poddanych w ich okręgu oznajmienie dla rosyjskich władz przeznaczone a w szczególności wymienione powyżej pod l. 2 dokumenty i akta, należące legalizowane, oraz przedmioty do spuścizny należące, jak dotąd, przez przełożony sąd apelacyjny Ministerstwu sprawiedliwości do dalszego zarządzenia. Przypomina się, że uwierzytelnienie i legalizowanie odpis aktów zejścia przedłożyć należy nie dopiero po całkowitem ukończeniu urzędowych czynności w tut. kraju potrzebnych lecz natychmiast i bez zwłoki.

Do przedmiotów do spuścizny należących dołączyć należy konsygnację w dwóch wypoiskach, z których jeden legalizowany dla rosyjskich władz jest przeznaczony, drugi zaś służyć ma do potwierdzenia odbioru ze strony rosyjskiego poselstwa — wreszcie wykaz obrotu legalizowany, który razem z wykazem pierwotnego stanu spuścizny należyty daje obraz ostatniego stanu. 6) Sady pod l. 5 wymienione położone w pobliżu rosyjskiego konsulatu mają też zaraz i bezpośrednio zawiadomić rosyjski konsulat, skoro urzędownie lub w inny sposób dojdą do wiadomości o śmierci rosyjskiego poddanego.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Ks. kardynał Ledóchowski.)

Korespondent rzymski *Pol. Corr.*, czerpiący swoje informacje z Watykanu, pisze pod d. 8 b. m.: „Najwyższe koła watykańskie Niemile zostały dotknięte artykułami inspirowanych dzienników berlińskich o kardynał Ledóchowski. Nie mogą pojąć, z jakiego właściwie powodu kwestya ta została poruszona i dziwią się wytrwałości, z jaką utrzymywana jest ciągle na porządku dziennym publicznej dyskusji. W wielkim jest błędzie, kto mniema, że papież faworyzuje tego lub owego kardynała i pozwala jednemu lub drugiemu wywierać wpływ większy na sprawy Kuryi. Papież Leon XIII wstąpiwszy na tron, zastał kardynała Ledóchowskiego w Watykanie, i jak się to samo przez się rozumie, pozwolił mu chętnie mieszkać i nadal w zajmowanych przez siebie apartamentach; nie miał też i nie ma powodu odmawiać mu i nadal gościnnosci. Niewiadomo, do czego zmierza podobna agitacya. Przypuścić na chwilę, że Ojciec św. w interesie pokoju religijnego, i pragnąc uczynić następstwo tym, którzy stawiając coraz to nowe trudności ugodzie, czepiają się teraz ks. Ledóchowskiego, zniewoliły polskiego kardynała do opuszczenia Watykanu. Ależ i w takim razie ks. kardynał mógłby zamieszkać w Rzymie i nieby mu nie przeszkadzało bywać codziennie w Watykanie. Czyżby wtedy może ośmielono się wystąpić z żądaniem, aby papież nie przyjmował kardynała lub kazał mu opuścić Włochy? Sądźmy, że niktby się nie ośmielił coś podobnego insynuować Ojcu św., w takim zaś razie uporna agitacya przeciw pobytowi kardynała Ledóchowskiego w Rzymie chybiałaby zupełnie celu i jest co najmniej niewłaściwą.“

(Oświadczenie Manciniego w senacie.)

Mamy już dzisiaj w obszerniejszym streszczeniu oświadczenie, złożone przez ministra spraw zagranicznych Manciniego w senacie włoskim na posiedzeniu dnia 11 b. m. Mowca dał obszerny pogląd na zagraniczną politykę królestwa, przede wszystkim zaś wyjaśnił sprawę zbliżenia się Włoch do Austrii i Niemiec. Podniósł on na wstępie, że przemówienia wszystkich senatorów dowiodły, iż są jednej myśli z rządem w staraniach około wzmocnienia zewnętrznego położenia. Wszyscy pochwalili politykę zbliżenia się Włoch do Austrii i Niemiec. Polityka ta już teraz daje się korzystnie odczuwać, Włochy bowiem poczynają wywierać silniejszy niż dotychczas wpływ na sprawy europejskiego znaczenia. Minister oświadczył następnie, że nie mu nie pozostaje, jak powtórzyć to, co w swoim czasie powiedział w Izbie poselskiej, chociaż ówczesne jego przemówienie wywołało polemikę, której się bynajmniej nie spodziewał. W Izbie ograniczył się do odczytania oświadczenia, złożonego niedawno przez hr. Kalnoky'ego w delegacyach wspólnych, a które skonstatowało porozumienie trzech mocarstw w celu utrzymania i zabezpieczenia pokoju. Włochy wspólnie z Austrią i Niemcami prowadzą politykę pokoju i porządku. Jakiegokolwiek nieprzyjazne zamiary są im zupełnie obce, jedynym zaś ich dążeniem jest utrzymanie w Europie spokoju, niezbędnego dla rozwoju cywilizacyjnego. Porozumienie to nie krępuje w niczem niezawisłość państwa, ani ubliża godności narodu. Ci, co utrzymują, że sojusz taki nie przyniesie materyalnych korzyści, w wielkim są błędzie i zapoznają zupełnie naturę porozumienia. Mocarstwa zaprzyjaźnione niczego nie pragną, jak tylko pokoju i ustalenia istniejących stosunków. Daremne są zabiegi celem zbadania formy tego przymierza; wystarczy fakt, że porozumienie to istnieje i opiera się wyłącznie na obopólnych obowiązkach i prawach. Rząd nie pozwoli sprowadzić się z dotychczasowej drogi, obok tego jednak będzie utrzymywał dobre stosunki z Anglią i dążył do tego, aby stosunek z Francją mógł zamienić się w przyjazny i serdeczny. Połączenie się trzech państw nie było i nie jest skierowane przeciw Francji; państwa te nie żywiły nigdy wobec republiki nieprzyjaznych intencji i nie ma powodu przypuszczać, aby w przyszłości miało być inaczej.

Minister zapewnił dalej, że wszystkie jego usiłowania skierowane są do zażegnania powstałych ostatnimi czasy pomiędzy Francją i Włochami nieporozumień i puszczania ich w niepamięć. Takie postępowanie rządu jest zupełnie naturalne, wypływa z czystych pobudek i odpowiada najlepiej interesom Włoch. Jeśli kto twierdzi, że postępujemy tak tylko dlatego, iż jesteśmy zmuszeni warunkami nałożonymi na nas przez państwa zaprzyjaźnione, dopuszcza się oszczerstwa. Oszczerstwem jest również twierdzić, że zmuszeni jesteśmy naginać naszą politykę wewnętrzną do życzeń dwóch cesarstw. Nie ma dyplomaty włoskiego z któregokolwiek stronnictwa, któryby dla przymierza poddał się warunkom uwłaczającym godności narodu i krępującym niezawisłość królestwa. Wracam się jednak, mówić dalej minister, aby jeszcze raz zaznaczyć, że nasze postępowanie wobec Francji jest naturalne; chcemy być jej przyjaciółmi, za czem jednak nie idzie, abymy nie mieli czujnym okiem śledzić wypadków, mogących przynieść szkodę naszym interesom. Oświadczam otwarcie i dobitnie, że we wszystkich naszych działaniach musimy mieć na oku głównie własne interesa. Czyż w tym n. p. wypadku, gdyby Francja chciała na wybrzeżach morza Śródziemnego założyć państwo afrykańskie, Włochy, które są państwem morskim i handel morski uważają za podstawę swojej egzystencji, mogłyby przypatrywać się obojętnie? Nie, i jeszcze raz nie, gdyż Włochy nie mogą popełniać na sobie samobójstwa. Rokowania z Francją w sprawie odszkodowania z powodu wypadków w Sfax zostały już pomyślnie ukończone. Życzeniu niektórych senatorów, aby zostały ogłoszone dokumenta w sprawie tunetańskiej, nie może stać się zadość, a to dlatego, że rokowania są dopiero w toku, a ogłoszenie podobne mogłoby dotknąć niemile uczuć narodowych i wywołać rozdrażnienie, co nie byłoby ani pożądanem ani korzystnym. O Egipcie poprosił Mancini oświadczenie złożone w Izbie niższej. W sprawie dunajskiej przedłożył księgę zieloną, dodał jednak, że zawiera tylko przebieg historyczny. Senatorowi Pantaleoniemu, który uskarżał się, że system parlamentarny wywiera zbyt wielki wpływ na politykę zagraniczną i wyraził życzenie, aby koronie zapewniono większy wpływ na tę politykę, odparł Mancini, że co do pierwszego punktu jest zupełnie odmiennego zdania. System parlamentarny daje bezpieczeństwo przed zbyt wielkim pospieszeniem i zapobiega temu, aby los całego kraju był zawisły od jednego człowieka, który choćby był wielkim, nie zawsze umie wyzwolić się z pod różnych wpływów i często ulega ludzkim słabostkom. System parlamentarny za Cavoura i Ratazziego zjednoczył Włochy i dał im Rzym, w którym jesteśmy i pozostaniemy na zawsze. Co do drugiego punktu, to przyświecał w tej mierze senatorowi Pantaleoniemu system angielski, według którego król i minister spraw zagranicznych kierują polityką zagraniczną, jednak byłoby rzeczą niebezpieczną wszystkie instytucje konstytucyjnej angielskiej zaszczerpać na kontynencie, przede wszystkim niebezpiecznym byłoby je przenieść do Włoch, gdzie konstytucja określa i reguluje jasno stanowisko króla i powiada, że wszystkie ważniejsze działania w polityce zagranicznej mogą być przedsięwzięte tylko za zezwoleniem króla a pod odpowiedzialnością ministra spraw zagranicznych i prezydenta ministrów. Mowca kończy wśród oklasków zapewnieniem, że Włochy mają na celu jedynie i wyłącznie utrzymanie pokoju i rozwój cywilizacji.

(Nihilisci przed sądem)

Równocześnie prawie zasiadły w Rosji dwa nadzwyczajne trybunały dla sadzenia nihilistów, jeden w Petersburgu, drugi w Odessie. W pozawersorajskim numerze daliśmy krótki wyciąg z aktu oskarżenia, wniesionego przez prokuratora trybunału petersburskiego. Akt ten zbyt zwięzły, nie wyczerpywał przedmiotu i nie dawał należytego wyobrażenia o agitacji, stronnictwa terrorystycznego, o jego organizacji i działalności partii rewolucyjnej. Dziś dopiero podajemy dzienniki obszerniejsze streszczenie aktu oskarżenia, z którego wyjmujemy główne i charakterystyczne momenty.

Akt obejmuje w znacznej części czasu, rozpoczyna bowiem od poglądu na ruchy wywołane między włościanami w Czygorynie, przechodzi następnie do terrorystycznej działalności po 1 marca 1881 i wyswieca czynności stowarzyszenia, które przyjęło nazwę „Czerwonego Krzyża“.

Ruch w Czygorynie, w gubernii kijowskiej, miał charakter agraryjny i został wywołany przez syna popy Stefanowicza, który głosił, że car postanowił rozdać chłopom wszystkie grunta, ale sprzeciwia się temu następcą tronu, który proteguje większych właścicieli. Stefanowicz, przedstawiając się chłopom jako komisarz cesarski, oznajmił, że car rozkazał im zabrać grunta, choćby nawet przemocą. Jakoż sam prze-

prowadził między ludem organizację, potworzył oddziały, zamianował starostów i atamanów, ułożył rotę przysięgi, i poczynił wszystkie przygotowania do otwartego i zbrojnego ruchu. Władze jednak w samą porę odkryły spisek i aresztowały winnych, a między nimi także samego Stefanowicza.

Akt oskarżenia przechodzi następnie do szczegółów zamachu na pociąg cesarski pod Moskwą, Aleksandrowskiem i Odessie, kreśli udział kilku oskarżonych w tych zamachach i przedstawia obszernie działalność partii terrorystycznej po 1 marca 1881 roku. Najbardziej zajmującą częścią aktu oskarżenia są nieznane dotąd szczegóły o przygotowaniu do nowych zamachów. Na wiosnę r 1882 dowiedziała się policja o przybyciu do Petersburga licznych rewolucjonistów; wpadła też na trop pewnego indywiduum, które mieszkające na Fonarnym Pereulku, było dość często odwiedzane przez jakąś nieznaną kobietę. Indywiduum to schadzało się na ulicy wśród tajemniczych okoliczności z różnymi podejrzanymi osobami, a także z pewnym oficerem. Policja dowiedziała się, że ów nieznajomy to Gratezewski, jeden z najniebezpieczniejszych i najzręczniejszych spiskowców, którego od dawna poszukiwano. Miała go więc bezustannie na oku, nie uwieźliła jednak, bo chciała za jednym zamachem ująć także jego towarzyszy. Powiodło się jej to dnia 5 czerwca, w którym to dniu aresztowano Gratezewskiego, Klimenkę, porucznika Buzewicza, małżonków Prybyłowa i innych. Bogdanowicz, Stefanowicz i inni zostali już poprzednio uwięzieni. Organizacja rewolucyjna była już silną i opierała się na podziale pracy; była, jak się wyraża akt oskarżenia, potęgą gotową do otwartej walki. Mieszkanie Prybyłowa służyło za fabrykę dynamitu i pocisków wybuchowych. Tutaj Gratezewski miał przed licznym audytoryum wykłady o fabrykowaniu dynamitu, podkładaniu min i t. p. Gratezewski jest właśnie tym „trzem“ technikiem, o którym wyraziła się Perowska, że wiele sprawi kłopotów, i którego trudniej będzie znaleźć, niż szpilkę na dnie morza. Najczynniejszymi jego pomocnikami byli Klimenci i małżonkowie Prybyłowie. Rewolucyoniści mieli dalej osobne biuro pasportowe w Moskwie, drukarnię, departament kasowy i rozporządzali znacznymi zapasami broni.

Jako inicjatorów i organizatorów stowarzyszenia „Czerwonego krzyża“ wymienia akt oskarżenia Bogdanowicza i Stefanowicza, którzy pozostawali w porozumieniu z Zazuliczem i Łaurowem, reprezentantami tego stowarzyszenia za granicą. Celem stowarzyszenia było udzielanie więźniom i wygnancom politycznym pieniędzy, odzieży, książek, ułatwianie im ucieczki z Syberii i więzień. Do niego też należało werbować młodzież i rozrzucać pisma rewolucyjne.

Na ławie oskarżonych w Odessie zasiada 26 rewolucjonistów. Znajdują się między nimi dwie kobiety, dwóch poddanych austriackich, reszta są to mieszczanie, synowie popów, szlachta, włościanie i żydzi, słowem reprezentanci wszystkich warstw. Z inteligencji zasługuje na uwagę Popielnicki, który skończywszy uniwersytet oddał się z zamiłowaniem propagandzie rewolucyjnej i był jednym z czynnych członków tak zwanego kółka inteligentnego, w którym koncentrowały się sprawy wszystkich kółek rewolucyjnych. Kółko inteligentne znosiło się bezpośrednio z komitetem wykonawczym, zaopatrywało inne kółka w książki i pisma rewolucyjne, zwoływało posiedzenia, słowem kierowało całym ruchem.

(Aresztowania w Londynie)

Londyński korespondent *Wiener Allg. Zig.* otrzymał od dobrze poinformowanej osobistości niektóre wskazówki o środkach przeciw spiskowcom zarządzonych i o tem jak się władze zapatrują na możebność lub prawdopodobieństwo zburzenia Londynu. Oto relacja korespondenta: „Twierdzenie o możebności wysadzenia całego Londynu w powietrze należy do sfery mrzonek, jakkolwiek kilka dzienników celem szybszego zbytu swego towaru, położyły na czele ów przerażający napis: „Spisek mający na celu wysadzenie Londynu“! Dotychczas nie opanował jeszcze popłoch publiczności londyńskiej. Ze dosyć materyj wybuchowych znajduje się w ukryciu, ażeby zrównać całe ulice z ziemią, nie podlega wątpliwości, jakkolwiek istnieją pewne wskazówki, że złościny mieli na oku głównie tylko budowle publiczne. Znalaziono chemiczne kombinacje, które same przez się nieszkodliwe, do piero z wpływem pewnego czasu, w skutek obliczonego rozkładu, mogły dojrzeć do wybuchu same przez się bez żadnej pomocy pośredniej. Do wybuchów tych przyszły mogły po kilku tygodniach, gdy już sprawców dawno nie byłoby na miejscu ich zbrodniedawno działania. Domyślają się także ukrytych materyj w zbitych masach węgla, których żywiczna powierzchnia pozwala na spalenie za pomocą rozpalonego żelaza. Taki

materyał palny nie obudza naturalnie najmniejszego podejrzenia i skutek jego dałyby się uczuć dopiero pod kotłami parowemi okrętów lub na kominkach znienawidzonych osobistości. Na prowincyi znaleziono w kilku miejscach materye wybuchowe we flaszkach, które działają zabójczo za pociśnięciem sprężyny. Istnieje domysł uzasadniony, że chemików obznajomionych dokładnie z materyami wybuchowemi sprowadzono z Ameryki. Znalazione w Liverpolu maszyny piekielne, po rozebraniu ich na części, świadczą o niezwyklej precyzyi i zręczności w wykonaniu, które zresztą musiało być bardzo kosztowne. Pierwsze wskazówki o spiskowcach dynamitowych nadeszły z Ameryki, gdzie Anglia ma bardzo zręcznych agentów i one to dały możność przedsięwzięcia tylu od razu aresztowań. Ułatwiła także aresztowania ta okoliczność, że u każdego z uwięzionych znaleziono po kilka listów, których autorowie zwyczajem angielskim położyli swoje adresy. U jednego znaleziono list do kolegi współobwinionego, który nie został jeszcze oddany na pocztę. W skutek takiego zwyczaju co do przechowywania listów i rękopisów, zdradzali się aresztowani sami, przy pomocy bowiem drutu telegraficznego umożliwiły adresy władzom odkrycie wszystkich kryjówek spiskowców. Inaczej byłaby policja zmuszona robić poszukiwania bezowocne przez kilka tygodni. Gdy jednak śledztwa wszelkie są w Anglii jawne i wszyscy sprzyśnięci mogą oczywiście w dziennikach czytać protokoły, więc traci sąd wszelkie korzyści, jakie mają niewątpliwie sądy kontynentalne, dopuszczające jawność tylko w ostatecznej rozprawie.

„Do Londynu przybędzie w najbliższych dniach cały pułk wojsk liniowych, gdyż siły zbrojne gwardyi są niewystarczające. Kadry są w ogóle bardzo słabe, do czego się przyczynia niemało agitacja w Irlandyi, przeciw zaciągowi do regularnych pułków angielskich, choćby za najwyższym żołdem. I tak zresztą bez roztrzęsienia poparcia publiczności trudno by zorganizować trwałą straż bezpieczeństwa publicznego. W Birmingham musieli władze, w celu przewiezienia fabrykanta materyj wybuchowych Whiteheada z więzienia do sądu, użyć eskorty złożonej ze stu policyantów uzbrojonych w rewolwery. W Birmingham bowiem żywił irlandzki jest bardzo liczny, a Whitehead chełpił się, że przyjaciele go uwolnią. Faktem jest, że są pewne poszlaki o zagrożeniu Portsmouth, gdzie wojsko musi czuwać nad licznymi dokami okrętów wojennych i nad arsenałem. Na nieszczęście tak się dzieje, że ile razy odezwą się pogroźki „niezwycięzonych“, uważają je za przesadę a dopiero w chwili, gdy publiczność zaczyna żartować z przesady, następuje katastrofa. Czujność władz mylą i badamcą także fałszywe denuncjacje, w skutek czego siły zbrojne są tam wysyłane, gdzie w istocie nie grozi. Niemniej szkodliwą jest rzeczą, że sprzyśnięci znają tajnych agentów policji. Gdy jeden z agentów zmienił dla zatarcia śladu mieszkanie, otrzymał zaraz nazajutrz rano list bezimienny, w którym go zapytywano, czy mu się podoba nowe mieszkanie i zapewniono go, że może być pewny i nadal nader uprzejmej czujności duchów opiekuńczych.“

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najlaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły komitetowi cerkiewnemu w Rudkach 50 zł. zapomogi na wewnętrzne urządzenie tamtejszej cerkwi.

— **Hr. Stanisław Dzieduszycki**, który w jesieni ofiarował dla dotkniętej klęską powodzi ludności wiejskiej w Tyrolu 10 korcy żyta, w przypuszczeniu, że koleje podejmą się bezpłatnie zbiorowej wysyłki zboża, złożył obecnie na nasze ręce 60 zł., jako wartość ofiarowanego ziarna. Sumę tę wysyłamy komitetowi tyrolskiemu.

(—) **Konfiskata.** Dzisiejszy numer *Kurjera Lwowskiego* został skonfiskowany przez c. k. prokuraturę państwa.

(—) **Komisja programowa** komitetu jubileuszowego ku uczczeniu dwusetnej rocznicy bitwy pod Wiedniem odbędzie posiedzenie jutro, w niedzielę o godzinie 12 w południe w kancelaryi inspektora szkolnego okręgowego w gmachu ratuszowym na drugim piętrze. Nadmieniamy, że do dnia 19 b. m. komisja ma przedłożyć pełnemu komitetowi sprawozdanie.

(—) **Zebrańie miesięczne** członków towarzystwa prawniczego odbędzie się w przyszły wtorek o godzinie pół do 7 w lokalu własnym. Dr. Stanisław Zachowski będzie miał odczyt o zawarciu małżeństwa w prawie francuskim.

*** **W kronice samobójstw** w kraju mamy za ostatni miesiąc do zapisania ogółem 11 wypadków, z których po dwa zdarzyły się w powiatach kosowskim, mościskim i tłum-

skim, a po jednym w powiatach brodzkim, brzeżańskim, pilźnieńskim, rohatyńskim i złoczowskim. Pomiedzy ofiarami śmierci samobójczej, które, z wyjątkiem dzierzawcy dóbr, strażnika skarbowego i dwóch studentów, należały do stanu włościańskiego lub wyrobniczego, znajdowało się osób pięć męskiej, pięć żeńskiej, a były to przeważnie osoby pierwszej młodości. Dwaj najmłodsi samobójcy liczyli po 15 lat; dalej znajdowała się pomiędzy nieszczęśliwymi dziewczyna 18-letnia i trzech mężczyzn 24-letni. Śmierć samobójczą nastąpiła w pięciu wypadkach skutkiem zastrzelenia się, w pięciu skutkiem obwieszenia, a w jednym wypadku skutkiem pchnięcia się nożem w pierś. Przyczyna targnięcia się na życie własne w czterech wypadkach nie została zbadana; w dwóch było nią obłąkanie, w jednym wypadku zbroczenie umysłu, w jednym melancholia, w jednym zaś powodowana chciwość, w jednym zaś po dotkliwej stracie, a w jednym nałogowe pijaństwo i spowodowana niem nędza.

*** **W skutek zmarznięcia** utracił życie * * * dnia 6 kwietnia (!) izraelita Feibisch Reif ze Zwiniaczki, w powiecie kołomyjskim, na drodze do Krasnostawiec, w powiecie śniatyńskim.

*** **Pożar** spowodowany nieostrożnością służy, zniszczył w tych dniach na plebanii łacińskiej w Klimkówce, w powiecie sanockim stajnię z 11 sztukami bydła i trzody oraz różnymi sprzętami gospodarskimi ogólnej wartości 1.486 zł. Strata w małej tylko części była ubezpieczona. W płomieniach utracił niestety życie, usiłując stłumić pożar w zarodzie i wyprowadzić zwierzęta z płonącej stajni, ojczym ks. proboszcza klimkówskiego, p. Paweł Biłocki, którego zwęglone zwłoki znaleziono w zgłoszonym budynku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie emerytowany dyrektor dawnej szkoły technicznej w Krakowie Michał Łuszczkiewicz, przeżywszy lat 83; w Brodach, w Sandomierskiem, 90-letni starzec, Napoleończyk, Hugo Grzędziński, pochrześnik Hugona Kołłątaja.

— **Więś o aresztowaniu i mordercy** s. p. Majlatha, Pawła Spongi, które całkiem niespodziewanie nastąpiło we czwartek wieczór w Pressburgu, podczas gdy od wielu dni bezskutecznie go szukano w Wiedniu i Peszcie, rozeszła się w stolicy węgierskiej jeszcze w nocy na wczoraj, z tym jednak dodatkiem, że Sponga się zastrzelił. Publiczność zrazu nie wierzyła w ogóle w możność ujęcia przebiegłego zbrodniarza, jakoż mniemano powszechnie że człowiek aresztowany jest zapewne tylko z powierzchowności podobny do ściganego mordercy. Dopiero rano nadeszły pozytywne doniesienia, które rozproszyły wszelkie wątpliwości. Sponga, jakkolwiek śmiertelnie ranny w skutek dwukrotnego strzelenia do siebie w chwili aresztowania, znajduje się w ręku sądu i podobno rzeczywiście przyznał się już do udziału w zamordowaniu Majlatha. We czwartek wieczorem przybył on pociągiem pospiesznym węgierskiej kolei państwowej do Pressburga, wkrótce jednak po przybyciu poznany został przez agentów policyjnych, a widząc się zgubionym, dobył z kieszeni paltota rewolweru, z którym od chwili spełnienia zbrodni nigdy się nie rozstawał i wykonał ów zamach samobójczy nim mu w tem zdołano przeszkodzić. Jak tylko w szpitalu odzyskał przytomność, przesłuchała go komisja sądowa, w obec której wyznał, jak się nazywa i przyznał się do zbrodni. — Policja peszteńska ogłosiła w ostatnich dniach wykaz kosztowności i pieniędzy zarobionych zamordowanemu s. p. Majlathowi. Oprócz sumy 1.150 zł. w gotówce znajduje się pomiędzy temi przedmiotami złoty zegarek kieszonkowy, który zamordowany od 30 do 40 lat nosił zawsze przy sobie, takzwany talarów. Jerzego i dwa inne jeszcze talary nieznanego dokładnie stempla.

— **O zamierzonej wyprawie** do Afryki miał w tych dniach odczyt w Wiedniu inicjator jej i przyszły przywódca dr. Holub, przy czem w krótkości opisał dawniejsze swoje przygody i zdobycze afrykańskie. Nowa wyprawa będzie miała do spełnienia głównie trzy zadania: dokładne zwiędzenie krainy Przylądkowej i zbadanie jej pod względem archeologicznym i paleontologicznym; dalej bliższe poznanie krainy Beczuanów, a ewentualnie nabycie w niej ziemi dla osad europejskich, mianowicie austriackich, dla których stworzyć należy podstawę rozwoju w tych stronach, a wreszcie eksplorację podrównikowej Afryki środkowej. Ostatniego zadania nie podobna z góry bliżej określić, tysiączne bowiem przypadkowe okoliczności mogą dopiero w ciągu podróży wpłynąć na wybór kierunku i wskazać najlepsze sposoby osiągnięcia celu. Prelegent wierzy jednak w swoją szczęśliwą gwiazdę, iż i tym razem, jak dawniej, przyświecać mu będzie w wędrówkach po tajemniczym kontynencie.

— **Obfite śniegi** spadły znowu w ostatnich dniach w Alpach. Zachodzi tam obawa powodzi w razie nagłej rozejcy.

— **Trzęsienie ziemi**, według doniesienia dzienników gradeckich, nawiedziło dnia 8 b. m. o godzinie 7 min. 12 wieczorem okolicę Vorau w Styrii, a towarzyszył mu silny grzmot podziemny. Wstrząśnienia falowały w kierunku ze wschodu ku zachodowi. Równow

godzinę później czuć się dało ponownie, ale już znacznie słabsze wstrząśnienie.

— **Wielkie sprzeniewierzenie** wykryto w kasie zarządu okręgowego Oberegg, w szwajcarskim kantonie Appenzell. Sekretarz okręgowy Karol Bänziger ograbił tę kasę oraz wiele osób prywatnych zapemocą podrabianych weksli na sumę 200.000 franków i umknął zagranicę. Rząd kantonalny wyznaczył 1.000 franków nagrody za schwytanie defraudanta.

— **Szachowy turniej** międzynarodowy urządza norymberski klub szachowy w tym roku w Norymberdze. Program ogłoszony będzie w połowie maja.

— **Telefon** ogromne robi postępy w Ameryce. Niedawno z zupełnym powodzeniem rozmawiano tam z sobą na odległość 650 mil angielskich, czyli 138 geograficznych, t. j. 1.045 kilometrów.

— **Sprawczyńni zamachu** na życie króla serbskiego Milana, Helena Markowiczowa, według depechy *D. Ztg.* z Belgradu umarła dnia 11 b. m. w więzieniu. Poprzednio już umarł także w więzieniu współoskarżony z nią Knicanin.

— **O przewiezieniu insygniów** koronnych z Petersburga do Moskwy doniósł wczoraj telegram, a ostatnie dzienniki rosyjskie podają cały ceremoniał tego przewozu. Insygnia złożono w paradnych ekwipażach dworskich pod konwojem gwardji szlacheckiej. Towarzyszy im w drodze koleją generał-adjutant, urzędnicy gabinetowi oraz konwoj złożony z grenadierów dworskich. W Moskwie czekać ma na nie generał-gubernator i oberpolicmajster w zbrojowni, gdzie oddane będą marszałkowi pałaców cesarskich.

— **Poświęcenie się kapłana.** W jednej z ubogich parafij departamentu Marny we Francji umarł w tych dniach proboszcz, ksiądz Marteau, który przed kilkunastu laty, w czasie wojny niemiecko-francuskiej, wstał się równie chrześcijańskim jak i bohaterskim czynem. W wiosce, w której był wikarym, został zamordowany pruski oficer. Morderca zdołał się ukryć, a Prusacy z bezwzględnością, której tyle dowodów dali w czasie tej strasznej wojny, oświadczyli, iż w braku winnego, dwóch niewinnych mieszkańców wsi odpowiadać będzie i zginie śmiercią dla pomśczenia przelanej krwi niemieckiej. Wybór padł na dwóch biednych wieśniaków, ojców rodzin. Ksiądz Marteau, dowiedziawszy się o tem, nie zawahał się i chwili, i oświadczył komendantowi pruskiemu, iż swoje życie poświęca dla ocalenia współbraci i chce być zamiast nich rozstrzelany. Szlachetna jego propozycja zostaje przyjęta. Już stał pod murem naprzeciw plutonu egzekucyjnego, gdy przyszło ułaskawienie, dzięki tylko któremu nie padł ofiarą swojego bohaterskiego poświęcenia.

— **Miasto w płomieniach.** Z Londynu donoszą depechy dzienników: Olbrzymia pożoga sroży się od dwóch dni w stolicy państwa birmańskiego, Mandalaju i już tysiące domów obróciła w perzynę. Spaliły się pałace ministrów, reprezentantów państw obcych i gmachy sądowe. Płomienie ogarnęły także więzienie, gdzie wielu więźniów, których nie zdołano już uwolnić z oków, utraciło życie. Straty obliczają na wiele milionów. — Dzisiejsza stolica królestwa Birmy, Mandalaj, założona została dopiero w roku 1857. Miasto położone jest na bezleśnej równinie, otaczając kołem wspaniałe pałac królewski. Liczyło w ostatnich czasach około 120 tysięcy mieszkańców.

KRONIKA SĄDOWA

(Skrytobójcze morderstwo).

(Ciąg dalszy.)

(L) Wyjątkowo tylko spotkać się można w sali sądowej z sprawą tak powikłaną, jak obecna. Pięcioletnia przerwa między czynem zbrodniczym a samą rozprawą zatarła szczegóły w pamięci prawie wszystkich, dotychczas przesłuchanych świadków. Świadczenie obecnie słuchani podnoszą natomiast szczegóły całkiem nowe, dotychczas nieznanne. Przy sprawdzeniu tych nowych szczegółów pokazują się najczęściej, że powstały one w bujnej wyobraźni wiejskich plotkarek, rozbierających od pięciu lat wypadek Wczoraj przesłuchał trybunał 10 świadków.

Iwan Doliński, gospodarz, opowiada żywo i z humorem cały wypadek. Był on w karczmie, gdy Demków przejechał z Uhnowa, rozmawiał z nim, pożegnał go, a najdalej w godzinę później oglądał już jego zwłoki na gościńcu. Stosunki między Demkowem a Falikami i Sochaniem były zawsze napięte. Demków ścigał wytrwale całą rodzinę Falików, uchodzącą we wsi za złodziejąw końskich, Sochan zaś mógł mieć złość do Demkowa, albowiem jeszcze w czasie kar cielesnych, odbierał od niego nieraz „ojcowską admonicę“. Wieczorem, w dniu czynu, był Jossel Falik w karczmie Kurzera i musiał widzieć Demkowa. Świadek słyszał nieraz, jak rodzina Falików odgrażała się Demkowowi; pewnego razu, gdy Demków w kancelarii gminnej potrafił Josslowi Falikowi z 5 zł.

prawie połowę, jako karę za wypędzenie koni na pastwiska gminne, rzekł Jossel: „Bierzysz to ostatni raz; już się dość nabrał cudzej pracy.“ Dnia 5 marca, gdy żandarm Halkiewicz przyszedł do wsi dla zbadania sprawy, znalazł świadek wspólnie z żandarem ślady podków dokoła miejsca, w którym leżał trup Demkowa, a dalej takie same ślady dokoła kupy obornika, leżącej niedaleko od miejsca, w którym zamordowano Demkowa, i stwierdził, że te same ślady prowadziły aż do domu Jossla Falika.

Dr. Jackowski obrońca Falika, podnosi, że całe to zeznanie podaje szczegółów dotychczas nieznanne. Doliński bowiem nie podniósł tej okoliczności ani w śledztwie, ani przy roprawie pierwszej i dopiero teraz, po upływie 5 lat, przypomina sobie, że widział ślady podków, prowadzące aż do mieszkania Falika.

Przewodniczący potwierdza, że istotnie jest to szczegół całkiem nowy

Doliński opowiada dalej, że widział ślady podków, jedna podkówek na bucie z lewej nogi była cała i miała cztery gwoździe, których główki odbiły się wyraźnie na błocie; druga, na bucie z prawej nogi, była złamana i brakował kawałek od środka; ta złamana podkowa odbiła się jeszcze wyraźniej w błocie. Żandarm Halkiewicz, wspólnie z świadkiem skonstatował to najwyraźniej, zmierzyl najdokładniej ślady podków, odbite w błocie, i szedł za tym śladem aż do domu Falika, a przytrzymawszy go, kazał Josslowi zdjąć buty; zmierzyszy obcas i podkowy przekonał się żandarm wraz z świadkiem, że ślady pochodzą z butów Jossla Falika.

Dr. Jackowski konstatuje ponownie, że o tych szczegółach sąd dotychczas nie miał żadnej wiadomości.

Świadek opowiada dalej, że Fed Tańczył, obecnie już nie żyjący, głosił po wsi, że gdy prowadził Jossla Falika do aresztu, odezwał się tenże do niego: *To ne z mene piszlo, ale z namowy.*

Michał Halkiewicz, komendant posterunku żandarmeryi w Uhnowie, zeznał, że udał się d. 5 marca do Wulki celem zbadania wypadku. Gdy go zaprowadzono do miejsca, na którym dzień przedtem leżał trup Demkowa, spostrzegł ślady nader charakterystyczne, które szły przez pole, drogę i znowu przez pole w kierunku chaty Falików. Podkowa na bucie z lewej nogi była cała i odbiły się wyraźnie na błocie główki czterech gwoździ, podkowa na bucie z prawej nogi miała odłamany róg od środkowej strony i ta właśnie złamana podkowa odbiła się najwyraźniej w błocie. Świadek skonstatował, że te ślady pochodzą z butów, które Jossel Falik miał na nogach. Przy mierzeniu śladów na błocie, tudzież obcasów i podków na butach Jossla, byli obecni Doliński i wójt Dobrotij, który jednakowoż miał t. z. *Katzenjammer* i nie mógł dostrzedz rozmiarów... (Obecny w sali Dobrotij daje głową znak zaprzeczenia).

Dr. Jackowski podnosi znowu, że we wszystkich dotychczas spisanych protokołach nie ma szczegółów, o których obecnie wspomina p. Halkiewicz, pytany już niejednokrotnie w tej sprawie jako świadek.

Z innych faktów przytacza Halkiewicz, że Demków dość często wypowiadał przed nim obawę, iż rodzina Falików pozbawi go życia z zemsty za wykrywanie jej zbrodniczych spraw. Idąc z głosem opinii we wsi udał się świadek do domu Falików. Nie zastał Jossla, ale gdy wymienił jego nazwisko, obie siostry żyda wymknęły się z izby i jedna z nich udała się skomunikować z Josslem. Świadek odszukał go w domu Sochania i tam rozpoczął indagację. Jossel nie był wprawdzie zmieszany, ale gdy mu świadek pokazał siekiere, nie chciał na nią spojrzeć, a gdy mu ją kazał wziąć do ręki opuścił ją na ziemię. Pytany gdzie i jak spędził wieczór poprzedni, dawał Jossel same niejasne, sprzeczne i kłamliwe odpowiedzi i to utwierdziło świadka w przekonaniu, że on to jest morderca Demkowa. Świadek przeszedł także mieszkanie Sochania, ale nie znalazł nic podejrzanego.

Iwan Doliński (młodszy) służył przed 7 laty u Demkowa za parobka. Jadąc z swym panem nocą przez las, był świadkiem następującej sceny: Jakaś postać okryta białą płachtą wychyliła się z poza gestych zarośli, a gdy wóz przejeżdżał koło niej, podniosła duży kół i ugodziła nim Demkowa w głowę. Świadek zaciął konie i tylko tym sposobem ocalał życie Demkowowi, gdyż nieznanemu złoźyńca podniósł już kół w zamiarze ponowienia ciosu. Konie pędziły bardzo szybko, mimo to złoźyńca biegł za wozem i przestał ścigać uciekających dopiero, gdy wyjechali na czyste pole. Kto był tym złoźyńcą, świadcówi niewiadomo.

Chane Falikowa, izraelitka, według zeznań licznych świadków, na których opiera się akt oskarżenia, rozgłaszała po wsi, że przed zamordowaniem Demkowa przyszedł do niej Jossel Falik i prosił ją o pożyczanie siekiery, ażeby mógł zamordować

Demkowa. Przywołana do rozprawy, oświadcza Chane Falikowa pod przysięgą, że wszystko to, co zeznał liczni świadkowie, jest nieprawdą, bo nigdy nikomu nie mówiła czegoś podobnego

Trybunał wzywa liczny poczet świadków, a mianowicie Maryannę Kreser, jej ojca, Józefa Reifa, Gitlę Weintraubową i Sruła Weintrauba, którzy zeznają pod przysięgą, że Chane Falikowa opowiadała im, że Jossel Falik prosił ją o pożyczanie siekiery celem zamordowania Demkowa. Chane czyni największe wysilenia, aby osłabić te zeznanie; załamuje ręce z rozpaczą, płacze, klęci się ze swą towarzyszką Gitlę Weintraubową, a widząc, że nie może skłonić świadków do odwołania, woła uderzając w dłonie: „Niech mnie Pan Bóg na kawałki pokraje, jeżeli to prawda!“

Odczytano protokolarne zeznanie Jana Haasa, Heni Weintraub, Anny Waniszek i Milki Weintraub, przed którymi Chane Falikowa, widocznie amatorka dykteryjek, opowiadała rozmaite anegdotki z życia wieśniaków Wuleckich, a między innymi i to, że Jesel Falik chciał u niej pożyczyc siekiery do zamordowania Demkowa. Z zeznań tych świadków wypływa także, że Chane Falikowa jest autorką wszystkich innych plotek krążących po wsi o rodzinie Falików. Chcąc się przypodobać kumoszkom, chodziła od chałupy do chałupy i rozpowiadała niestworzone rzeczy; dosięgnęła ją wreszcie kara, albowiem na wniosek p. prokuratora, kazał ją trybunał stawić przed sędzięgo śledczego jako podejrzaną o zbrodnie krzywoprzysięstwa.

Dalszy świadek, Fed. Michajłow, opowiedział znane już szczegóły z bytności Demkowa w karczmie i sposób znalezienia jego zwłok. Zeznał nadto, że Jossla Falika widziano przedtem w karczmie Kurzera; zaglądał do okien; na kilka zaś dni przed morderstwem wyłapał Josla Fed. Łuciów, jak pod oknami karczmy śledził Demkowa. Świadek ten widział również ślady podkowy złamanej, odbite na błocie, ale dopiero teraz po raz pierwszy wspomina o tym szczególe. Gdy w r. 1876 skaleczono Demkowa w głowę, mówiono we wsi powszechnie, że to sprawka Falików.

Katarzyna Demkowa, wdowa po zamordowanym Michale, powtarza tylko to, co jej opowiadali sąsiedzi o zamordowaniu męża; z własnego przekonania nie wie; słyszała tylko, że sama matka Josla opowiadała, iż mordercą Demkowa był jej syn i że ten czyn poczytywała mu za zasługę. Szkodę wyrządzoną jej przez zamordowanie męża oblicza Katarzyna na tysiące, a na wypadek zasądzenia oskarżonych prosi o skazanie ich na wynagrodzenie w kwocie 1000 złr.

Ciekawe szczegóły podał 70 letni starzec Józef Reif. Po spaleniu się całej zagrody Demkowa przechodził świadek koło mieszkania Falików. Na progu siedział stary Szmul, ojciec Josla i prosił świadka, aby wstąpił do niego na pogadankę. W ciągu rozmowy zesłi obaj na Demkowa. Wówczas rzekł Szmul: Ot widzicie, przed trzema tygodniami spalił się, a dzisiaj odbudował się już całkiem i pokrywa dach blachą; teraz podciągnęliśmy mu tylko skrzydła, ale gdy mu głowę rozplątamy, to mu już nie pomoże.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OSTATNIA POCZTA

Izba deputowanych, jak donieśliśmy w części wczorajszego nakładu, rozpoczęła dyskusję szczegółową nad czeskomorawską koleją transwersalną. Trzecie czytanie przedłożenia o tej koleji ma nastąpić dzisiaj, poczem Izba przejdzie bezwzględnie do obrad nad nowelą skolną. Koło polskie na przedwczorajszym posiedzeniu uchwaliło po dość ożywionej dyskusji głosować za nowelą. Młodoczescy deputowani odbierają z wielu stron wezwanie do utrzymania w głosowaniu nad nowelą solidarności z klubem czeskim.

Według depechy peszteńskiej do *Fremdenblattu* w sprawie reformy podatku od spirytusu nastąpiło między p. ministrem dr. Dunajewskim a ministrem węgierskim hr. Szaparym porozumienie w tym duchu, że obrady nad reformą mają być odroczone do jesieni, nowy zaś podatek ma wejść w życie dopiero w wrześniu r. 1884. Z wyjątkiem p. ministra Dunajewskiego hr. Szapary nie konferował w Wiedniu z żadnym innym ministrem. Nie poruszono także sprawy budowy kolei żelaznej Stryj-Munkacz, gdyż przed wykonaniem planów rząd nie może nie uczynić w tej kwestyi.

W kołach dyplomatycznych utrzymują, że nominacja ambasadora austriackiego w Paryżu nastąpi w bieżącym jeszcze miesiącu. W Paryżu oczekują niecierpliwie tej nominacji, aby móz obsadzić

posadę wiedeńską, jedną z ważniejszych dziesiąj. Etykieta nie pozwala rządowi francuskiemu mianować następcy hr. Duchatela przed obsadzeniem posady hr. Wimpffena. Jako kandydatów na opróżnioną ambasadę paryską wymieniają dzienniki: hr. Choteka, posła w Brukseli, hr. Ludolfa ambasadora w Londynie, następnie hr. Deyma i hr. Hoyosa.

Wszystkie dzienniki wiedeńskie zajmują się dzisiaj we wstępnych artykułach oświadczeniem złożonym przez ministra Manciniego w senacie włoskim, którego obszerniejsze streszczenie podajemy na innym miejscu, i zapisują przy tej sposobności, że enuncyacja ministra włoskiego zrobiła jak najlepsze wrażenie w dyplomatycznych kołach austriackich. *Fremdenblatt* wdzięczny jest p. Manciniemu za stwierdzenie, iż ani Austria, ani Niemcy, ani Włochy nie mają zaczepnych zamiarów przeciw nikomu, i że porozumienie trzech mocarstw ma wyłącznie na celu utrzymanie pokoju, odwołanie niebezpiecznych komplikacji i rozwój cywilizacyjny.

Parlament niemiecki zajęty jest od dni kilku obradami nad zmianą ustawy proceduralnej, przedewszystkiem tych jej części, które odnoszą się do wychowania i wykształcenia młodzieży rzemieślniczej, ustroju cechów i korporacji rzemieślniczych, handlu wędrownego i t. d. Obrady nad tym przedmiotem mają się dzisiaj ukończyć. Większość, a z nią Polacy, są stanowczo za zmianami proponowanymi przez komisję.

Według zapewnienia *Kreuz. Ztg.* i *Nat. Ztg.* nadeszła już z Rzymu odpowiedź na ostatnią notę pruską i ona to dała sposobność rządowi do wypracowania nowego kościelno-politycznego projektu, który zmierza do usunięcia przepisów karnych w sprawie odprawiania mszy i udzielania sakramentów św. *Nord. Allg. Ztg.* powołując się na *Prov. Corr.*, usiłuje podać w wątpliwość doniesienia *Kreuz. Ztg.* sama atoli przyznaje, że informacje tego dziennika pochodzą z wiarogodnego źródła, a i *Germania* donosi ze swej strony, że ministerstwo wyznań rzeczywiście pracuje nad takim przedłożeniem kościelnem.

Z Petersburga piszą z dobrego źródła do *Pol. Corr.*, że pogłoska o odroczeniu koronacji cara pojawiła się wprawdzie i w stolicy, ale jest zupełnie bezasadną. Już z samych przygotowań okazuje się aż nadto jasno, że koronacja odbędzie się z całą pewnością w maju b. r. O dniu koronacji nie da się jeszcze nic stanowczo powiedzieć. Prawdopodobnie koronacja przypadnie w trzecim tygodniu maja i to na niedzielę. Jeśli przypuszczenie to jest prawdziwym, odbyłaby się dnia 23 maja. Zepewniają, że wkrótce udzieloną będzie amnestya prasowa, a w takim razie pojawiłyby się zapewne *Golos*. W petersburskich kołach dworskich obiegają wieści, że cesarstwo rosyjskie udadzą się zaraz po koronacji do Carskiego Sioła.

Pogłoska o zamiarze podróży króla włoskiego do Berlina utrzymuje się ciągle, do tej chwili jednak autentyczność jej nie została stwierdzoną. Dzisiaj spotkamy się w dziennikach z wersją, że nim król Humbert uda się do Berlina, Najj. Cesarz austriacki znajdzie sposobność rewizytowania go we Włoszech.

Królestwo rumuńscy opuszczają dzisiaj Włochy i udają się do Niemiec, zkąd wprost powrócą do Bukaresztu.

Według *Telegraphie* rząd francuski zawiązał ponownie rokowania z wielkimi towarzystwami kolejowymi, a minister robót publicznych zaproponował ważne ustępstwa. Rząd przyjmie choćby uciążliwą ugody, ażeby tylko uniknąć dalszej redukcji renty.

Z Marsylii donoszą, że nietylko robotnicy portowi, ale i szewcy w mieście zaprzestali robót.

Prasa angielska wita z zadowoleniem wiadomość o przymierzu pokojowym Europy środkowej. Konserwatywny *Globe* pisze: „Książę Bismarck osiągnął nakonieć wielki cel, do którego od lat kilku dążył. Francja i Rosja są izolowane. Niebezpieczeństwo zbliżenia się pomiędzy Petersburgiem a rządem włoskim, które było bliskie, zostało odwołone, a najmłodsze z mocarstw zostało zniewolone do trzymania się polityki konserwatywnej. Kanclerz niemiecki doczekał się w istocie triumfu, a nikt nie byłby się tak cieszył tem zwycięstwem, jak lord Beaconsfield, gdyby był dożył tej chwili.“ *Pall Mall Gazette* dodaje: „Zbliżenie Włoch do dwóch mocarstw niemieckich jest naj-

nowszym, ale nieuniknionym skutkiem polityki francuskiej w Afryce północnej. Pokojowe stanowisko Francji po klęsce, na którym dziesięć lat wytrwała, podniosło jej znaczenie i powagę w oczach Europy a jeden krok fałszywy wystarczył, żeby ją znowu przeniósł w sytuację, w jakiej się znajdowała po wojnie.

Z nowego Yorku donoszą do Londynu, że na wieść o przybyciu tam Parnella irlandzcy fenianie uchwalili na zgromadzeniu następującą rezolucję: „Gotowimy przyjąć Parnella, ale niech wie, że nie chcemy słyszeć o agitacji w parlamencie, ani o lidze agraryjnej. Irlandya potrzebuje tylko dynamitu, dynamitu i dynamitu.”

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 kwietnia. Izba deputowanych uchwaliła po dłuższej rozprawie ustawę o kolei tranwersalnej czesko-morawskiej. Przyszłe posiedzenie jutro. Na porządku dziennym nowela szkolna.

Praga, 13 kwietnia. Policja wpadła na trop tajnego zgromadzenia socjalistów. Aresztowano pięciu uczestników. Znaleziono broń, amunicję i socjalistyczne pisma.

Budapeszt, 13 kwietnia. Aresztowani w sprawie Majlatha wikłają się w zeznaniach, ale nie przyznali się dotąd do niczego.

Preszburg, 13 kwietnia. Aresztowanie Spangi nastąpiło w skutek doniesienia otrzymanego z pewnego domu publicznego. Spanga wypiera się udziału w zamordowaniu Majlatha.

Monachium, 13 kwietnia. Przybył tu książę Aosta.

Berlin, 13 kwietnia. Komisja dla cła od drzewa przyjęła 11 głosami przeciw 10 przedłożenie rządowe. Tylko dla niektórych gatunków drzewa znizono opłatę.

Cannes, 13go kwietnia. Arcyksiężna Marya Antonina umarła.

Bruksela, 13 kwietnia. Tutejszy poseł angielski ma być mianowany ambasadorem w Rzymie.

Dublin, 13 kwietnia. Sąd przysięgłych uznał Józefa Brady winnym zamordowania Bourkego i skazał go na śmierć.

Londyn, 13 kwietnia. W Izbie gmin Gladstone odpowiedział na interpelację Raikesa, że nieprawdziwą jest wiadomość, jakoby cesarz niemiecki jako król pruski objawił zamiar odstąpienia od umowy w sprawie bi-

skupstwa ewangelickiego w Jerozolimie. Prawda jednak, że rząd niemiecki wystosował notę do Granvilla z żądaniem zmian w umowie. Wymiana pism jeszcze nie dojrzała tak, by można podać szczegóły.

Gladstone wniósł projekt o wyznaczenie rocznej pensji 2000 funt. dla Wolseleya, Seymoura i ich najbliższych spadkobierców mężkich za zasługi położone w Egipcie.

Wiedeń, 14 kwietnia. (Tel. pryw.) Z czeskiego klubu zabiorą głos w rozprawach szkolnych: Kwiczała, dr. Rieger, hr. Clam-Martinitz. Z klubu prawego centrum zapisał się dotąd tylko Giovanelli. Z klubu centrum mówić będą: Ruf, Oberndorfer, Pflügel i Baernfeind. Klub ten polecił hr. Brandisowi, aby przed rozpoczęciem obrad złożył oświadczenie, jak to uczynił kardynał Schwarzenberg w Izbie niższej, a mianowicie, że stronnictwo uważa nowellę szkolną tylko za początek dalszej ustawodawczej czynności na tem polu i dlatego bierze udział w rozprawach. Klub polski wyznaczył na swego mowcę dr. Euzebiusza Czerkawskiego, a ewentualnie także hr. Dzieduszyckiego. Gdyby okazała się potrzeba trzeciego mowcy, zabierać będzie głos także ks. Czartoryski. Dep. ks. Chełmecki nie będzie przemawiał w imieniu Koła ale tylko z stanowiska osobistego.

Berlin, 14 kwietnia. (Tel. pryw.) Obiega pogłoska, że rokowania z Kuryą rzymską bliższe są zupełnego rozbitcia.

Petersburg, 14 kwietnia. (Tel. pr.) Dzięki taktownemu postępowaniu przewodniczącego w procesie nihilistów, oskarżeni zachowują się spokojnie i poddają się chętnie rozkazom trybunału. Oskarżony Korba jest tak dalece skompromitowany, że prawdopodobnie zapadnie na niego wyrok śmierci.

Paryż, 14 kwietnia. (Tel. pryw.) Samobójstwo o milionowego hurtownika Biedermanna sprawiło wielkie wrażenie na giełdzie towarowej. Biedermann zakupił za 8 milionów oleju, a miał go już za 17 milionów na składzie. Biedermann odebrał sobie życie u hurtownego handlarza Carlina. Pełnomocnicy wdowy jego zapowiadają, że firma w poniedziałek rozpocznie regularne wypłaty. Biedermann posiadał 10 milionów majątku. Wielu nie wierzy w samobójstwo Biedermanna, który był bardzo bogaty i za-

asekurował był życie na 600.000 franków, które przepadłyby, gdyby śmierć nastąpiła przez samobójstwo. Władze miały zarządzić śledztwo w sprawie nagłej śmierci Biedermanna.

Belgrad, 14 kwietnia. (Tel. pryw.) Wiadomość o śmierci sprawczyńi zamachu na króla Milana Heleny Markowiczowej nie potwierdza się, zapewniają nawet, że oskarżona ma się już znacznie lepiej.

Wiedeń, 14 kwietnia. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych prezydent zawiadomił, że dep. Gudenus złożył mandat. Rząd przedłożył kredyt dodatkowy w sumie 40 tysięcy zł. na zwiększenie żandarmerji w Galicyi i Czechach.

Izba przyjęła następnie w trzecim czytaniu ustawę o czesko-morawskiej kolei tranwersalnej. Głosowali za nią także deputowani niemieccy z Czech i Morawy.

Z porządku dziennego dep. Lienbacher referował o noweli szkolnej, dep. Beer zaś uzasadniał wniosek mniejszości, żądający przejścia do porządku dziennego.

Rzym, 14 kwietnia. Moniteur de Rome donosi, że odpowiedź Stolicy św. na ostatnią notę pruską została już wręczoną posłowi Schölzerowi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 kwietnia 1883, godzina 1, min. 45. Losy kredytowe 171.50, Weg. akcyje kredyt. 312.75, Akcyje anglo-austr. 116.50, Akcyje banku Union 117.60, Akcyje kolei Karola Ludwika 308.50, Akcyje kolei północnej 278.—, Akcyje kolei południowej 148.25, Akcyje kolei Alfrida 170.25, Akcyje kolei Elżbiety 216.75, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 157.75, Wiedeńskie losy 123.25, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacye państw. w złocie 98.25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99.25, Losy regulacyi Cisy 110.30, Losy tureckie 27.25, Węgierska renta 120.35, Akcyje banku związkowego 110.—, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcyje kolei państwowe —, Rubel papierowy 1.18 3/4, Węgierskie losy 116.—, Marka niemiecka —, Usposobienie osłabione.

Wiedeń, 13 kwietnia 1883, godzina 5 min. 30. Akcyje kredytowe 315.50, Anglo-Austr. —, Akcyje banku Union —, Kolej Karola Lud. 308.25, Południowa —, Renta papierowa 78.35, Galicyjskie listy zastawne 102.25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 100.75, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 9.48 1/2, Rubel pap —, Usposobienie —

Wiedeń, 14 kwietnia 1883, godzina 10 min. 45. Akcyje kredytowe 316.80, Anglo-Austr. 116.50, Unionbank 117.50, Kolej Karola Ludw. —, Południowa 148.10, Renta papierowa

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 13 kwietnia 1883.

| | placa | žadajaja |
|---|---------------|----------|
| | waluta austr. | złr. ct. |
| 1. Akcyje za sztukę. | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | 397.25 | 310.25 |
| Kol. lwow.-czar.-jas. po 200 zł. w. a. | 170.— | 173.— |
| Banku hip. galic. po 200 zł. w. a. | 305.— | 310.— |
| Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. | 250.— | 255.— |
| 2. List. zast. za 100 zł. | | |
| Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a. | 97.80 | 98.80 |
| " " " 4 pr. w. a. | 89.20 | 90.50 |
| " " " 5 pr. okresowe | 97.80 | 98.80 |
| Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 4 1/2 l. | 86.30 | 87.50 |
| Banku hip. galic. 6 pr. w. a. | 102.— | 103.— |
| " " " 5 pr. w. a. | 96.80 | 97.80 |
| " " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premja | 100.15 | 101.15 |
| Listy dłużne. Z. kr. w. 6 pr. w. a. | 101.— | 102.50 |
| " " " 5 pr. w. a. | 93.— | 95.— |
| 3. Listy dłużne za 100 zł. | | |
| Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat | — | — |
| 4. Oblig. za 100 zł. | | |
| Indemniz. galic. 5 pr. m. k. | 98.50 | 99.75 |
| Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a. | 95.— | 98.— |
| Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a. | 101.— | 103.— |
| 5. Losy miasta Krakowa | | |
| " Stanisławowa | 18.— | 20.— |
| 6. Money. | | |
| Dukat holenderski | 5.55 | 5.65 |
| Dukat cesarski | 5.56 | 5.66 |
| Napoleondor | 2.43 | 2.53 |
| Półimperyal | 9.74 | 10.84 |
| Rubel rossyjski srebrny | 1.55 | 1.65 |
| " papierowy | 1.17 1/4 | 1.19 1/4 |
| 100 marek niemieckich | 58.20 | 58.90 |
| Srebro | — | — |
| 100 marek w srebrze | — | — |

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 10 kwietnia 1883

| | placa | žadajaja |
|--|---------------|----------|
| | waluta austr. | złr. ct. |
| 1. Dług państwa. | | |
| Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad | 78.40 | 78.55 |
| lut-y sierpień | 78.45 | 78.60 |
| Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec | 79.05 | 79.20 |
| kwiecień-październik | 79.05 | 79.20 |
| Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr. | 119.75 | 120.50 |
| " " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr. | 131.50 | 13.— |
| " " 1869 po 100 zł. 5 pr. | 137.70 | 138.20 |
| " " 1864 po 100 zł. | 167.50 | 168.— |
| " " 1864 po 50 zł. | 167.50 | 168.— |
| Renty Com. po 42 lir austr. | 37.— | 39.— |
| List. zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 pr. | 148.— | 148.50 |
| Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr. | — | — |
| Renta papierow. 5 1/2 z r. 1881 | 93.15 | 93.30 |
| Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr. | 98.— | 98.15 |
| 2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.) | | |
| Czech | 106.— | 107.— |
| Bukowiny | 98.— | 98.50 |
| Galicyi | 99.10 | 99.60 |
| Niższej Austrii | 105.25 | 106.25 |
| Siedmiogrodu | 98.90 | 99.40 |
| Węgier | 99.— | 99.50 |
| 3. Akcyje. | | |
| Bank Anglo-aus. 200 zł. emit. zł. | 16.50 | 117.— |
| Inst. kred. dla handlu po 150 zł. | 316.— | 316.30 |
| Niższo-aust. tow. eskont. po 500 zł. | 845.— | 855.— |
| Gal. banku hip. po 200 zł. | — | — |
| Gal. bank. o. ban. i prz. a 200 zł. wpt. 40 pr. | — | — |
| Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr. | — | — |
| Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpt. 50 pr. | — | — |
| Banku austro-węgiersk. a 600 złr. | 832.— | 835.— |
| Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze | — | — |
| Austr. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. m. k. | 608.— | 609.— |
| Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. k. | 216.25 | 216.75 |
| Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł. | — | — |
| Północna kolej po 1000 złr. m. k. | 2780.— | 2785.— |

| | placa | žadajaja |
|---|--------|----------|
| Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. | 308.50 | 309.— |
| Lwov.-Czarna. kolej po 200 zł. w. a. w sr | 171.— | 171.50 |
| Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k. | 341.75 | 342.25 |
| Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a. | 148.75 | 149.— |
| L. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrz | 161.50 | 162.— |
| 4. Listy zastawne losowane. | | |
| Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny 7 1/2 l. 6 pr. | — | — |
| Pow. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. wsr. | 96.70 | 96.— |
| " " " premjowe po 3% | 97.75 | 98.— |
| Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr. | 103.— | 103.— |
| " " " w 20 l. 7 pr. | 105.50 | 106.50 |
| " " " w 36 l. 5 1/4 pr. | — | — |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4 procent. | 98.50 | 99.50 |
| " " " po 5 procent. | 98.25 | 98.75 |
| " " " po 5 procent. w | 98.2 | 98.75 |
| Gal. banku hip. po 6 proc. | 102.25 | 103.— |
| Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc. | 100.75 | 101.25 |
| Banku austro-węgiersk. po 5 pr. | 100.60 | 100.80 |
| Wę. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc. | 102.25 | 103.— |
| Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 proc. | — | — |
| 5. Obligacye z prawa pierwszeństwa (za 100 zł.) | | |
| Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a. | 94.30 | 94.60 |
| Tow. kol. żel. Preszow-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze | 93.75 | 94.— |
| Kol. poł. po 100 zł. m. k. | 105.25 | 105.75 |
| po 100 zł. w. a. | 100.50 | 101.50 |
| Kol. gal. Kar. Lud. emisyja z r. 1881 po 4 1/2 pr. | 98.50 | 98.80 |
| Kol. Lwov.-Czar.-Jas. III. emis. a 300 złr. 3 proc. w srebrze z r. 1865 | 95.— | 95.25 |
| " " " z r. 1867 | 93.75 | — |
| " " " z r. 1868 | 95.70 | — |
| " " " z r. 1872 | 96.— | 96.50 |
| Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a. | 93.— | 93.25 |
| 6. Losy. | | |
| Last. kr. dla handlu i prz. po 100 zł. w. a. | 170.75 | 171.25 |
| Clarago po 40 zł. m. k. | 33.25 | 33.75 |
| Tow. żegl. par. as Dunaj po 100 zł. m. k. | 108.— | 109.— |

Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1850 —, Napoleondor 9.48 1/2, Rubel papierowy 1.18 3/4. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe. z d. 13 kwietnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 11.— zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 liter procent 31.75 do 32.— zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.77 do 9.80 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do 14.— zł. Berlin: Pszenica żółta (maj-czerwiec) 188.— m., żyto — m., spiritus 55.30, olej rzepakowy 66.— m. Szczecin: Pszenica —, rzepik —. Paryż: maki 159 kilogr. 56.— fr., olej rzepakowy 106.50 fr., spiritus — fr. Włocławek: Pszenica — żyto —, owies —, spiritus —, kukurudza —. Kolonia: Pszenica —.

odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Pociągi kolejowe.

Odechodzą ze Lwowa. (podług zegaru lwowskiego).
Do Podwoleczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10 min. 33 wieczór pociąg mieszany.
Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przed północą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mieszany.
Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mieszany.
Do Podwoleczysk: z dworca w Podzameczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 53 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mieszany.
Do Stanisławowa na Stryj, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mieszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską” wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

| | placa | žadajaja |
|---|-------|----------|
| Keglewieha po 10 zł. m. k. | 19.50 | 20.— |
| Losy miasta Krakowa po 30 zł. w. a. | — | 19.25 |
| Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. | 23.50 | 24.— |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 39.— | 40.— |
| Pańiego po 40 zł. m. k. | 36.50 | 37.— |
| Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a. | 19.— | 20.— |
| Salma po 40 zł. m. k. | 51.50 | 52.50 |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 45.— | 45.50 |
| Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.) | 22.50 | 23.50 |
| Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. | 127.— | 128.— |
| " " " po 50 zł. w. a. | 64.— | 65.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 28.25 | 29.— |
| Windischgrätz po 20 zł. m. k. | 37.25 | 38.25 |

Kurs złota.

| | | |
|---------------------|--------|--------|
| Dukat cesarski men. | 5.64.— | 5.66.— |
| " pełnej wagi | 5.61.— | 5.63.— |
| Korona | — | — |
| 20-frankówka | 9.48.— | 9.49.— |
| Rossyjski imperyal | 9.78.— | 9.79.— |
| Talar związkowy | — | — |
| Srebro | — | — |

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

| | zł. | ct. |
|-------------------------------------|----------|-----|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 78.35 | — |
| " " " w srebrze | 79.— | — |
| Renta w złocie | 98.15 | — |
| 5% austr. renta marcowa | 93.15 | — |
| Akcyje banku wiedeńskiego | 830.— | — |
| " " kredytowego | 316.40 | — |
| Londyn | 119.60 | — |
| Srebro | — | — |
| Napoleondor | 9.48 1/2 | — |
| Dukat cesarski men. | 5.64 | — |
| 100 marek niemieckich | 58.90 | — |

Przyjechali do Lwowa
dnia 14 kwietnia 1883.

Hotel Georgan.

Pp. K. Glogier z Czerniowa rus. Dr. J. Rostafiński z Krakowa. M. Komarnicki z Horpina.

Hotel Langa.

Pp. Dr. Baudach ze Stanisławowa. J. Kosiba z Tustanowic. E. Felsen z Przemysła.

Hotel Europejski.

Pp. R. Kohn z Tryestu. J. Sulzer z Wiednia. J. Hellmesberger z Wiednia. W. Pocijko z Rossyi. M. Baksbaum z Wiednia. H. Kupa z Wiednia. A. Kochanowski z Czerniowic. A. Udrycki z Mostów wielkich. F. Maxinrank z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. W. Rogojowski z Tarnowa. J. Olszański z Łuczyc. J. Winnicki z Boryszkowiec.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. E. hr. Borowski do Suchowoli. W. hr. Logothetti do Tarnopola. E. Münter do Stry-

ja. A. Jaroszyński do Rossyi. M. Rokoszowski do Tarnowicy. J. Parnes do Tarnawki. A. Smolka do Kutkorza. H. Klosowski do Remenowa. J. Uleniecki do Jaremkowa. W. hr. Olszar do Oczaeia.

August Schellenberg
we Lwowie

Dom bankowy
i kantor wymiany

poleca na ciągnięcie najbliższe:

1go maja
Losy
Czerwonego krzyża
austriackiego.

Główna wygrana
zł. 100.000 wa.
Kwity poborowe
na pięć tych losów
w 25 ratach miesięcznych po zł. 3.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatorium c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)
z dnia 14 kwietnia 1883 o godzinie 7 rano.
Barometr 733.09mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 1.3°C. Psychrometr wilgotny + 0.5°C. Prężność pary 4.3mm Wilgość 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr E. Ozon 9
Temperatura powietrza + 1.0°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 759.19mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{\circ}50'$ $\lambda = 41^{\circ}41'$ w. = 340^m,5
Dla 15 kwietnia
E. = 0m 5,5²⁷. $\Theta = 1h 32m 56,5^{\circ}$
Zachód słońca 14 kwietnia 6h. 49m.6. wschód o 17h. 9m.5

W kwietniu nastąpi now księżyc 7d 3h 12m,3; pierwsza kwadra 13d 23h 25m,7; pełnia 23d 1h 3m,4; ostatnia kwadra 29d 20h 59m,4.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 6d 23h 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 20d 7h 4. Równanie czasu E. będzie zerem 15d 8h,5, to jest, o tym czasie kompasy i zegary zwykle zgadzają

się będą zupełnie; do 15 kwietnia spazniają się, zaś od 15 kwietnia aż do 14 czerwca włącznie wyprzedzać kompasy będą zwykle zegary ilość E. w prawdziwe południe.

| 13 kwietnia 1883. | 2h | 9h | 19h |
|--|--------|--------|--------|
| Stan barometru w milimetr. | 730,25 | 730,45 | 728,50 |
| Stan termometru suchego w st. Cels. | +3,4 | +1,0 | +0,6 |
| Stan termometru wilgotnego w st. Cels. | +1,6 | +0,0 | -0,2 |
| Prężność pary w powietrzu w milimetr. | 4,1 | 4,0 | 4,1 |
| Wilgotność powietrza względna w %. | 71 | 81 | 85 |
| Stan nieba. | 10 | 10 | 10 |
| Kierunek wiatru. | es. | e. | ene. |
| Moc wiatru. | 3 | 3 | 2 |
| Ilość opadu mierzona o 2h 0mm. | | | |
| Najwyższa temperatura w ciągu dnia odczytana o 9h. + 5,1. | | | |
| Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + 1,0. | | | |

DZIENNIK URZĘDOWY.

Księgi gruntowe.

L. 28, 29 i 30. (2567)
Komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej „Kuzie“ złożone zostały w sądzie powiatowym w Dąbrowie do przejrzania.
Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w sądzie, a na dniu 19 kwietnia 1883 i przed komisją hipoteczną. Dąbrowa, dnia 11 kwietnia 1883.

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej „Gruszów-Breń“ złożone zostały w sądzie powiatowym w Dąbrowie do przejrzania.
Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w sądzie, a na dniu 25 kwietnia 1883 i przed komisją hipoteczną. Dąbrowa, dnia 11 kwietnia 1883.

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej „Sieradza“ z miejscowością „Fluk“ złożone zostały w sądzie powiatowym w Dąbrowie do przejrzania.
Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w sądzie, a na dniu 5 maja 1883 i przed komisją hipoteczną. Dąbrowa, dnia 11 kwietnia 1883.

L. 111. (2566)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego w Przemysłu niniejszem oznajmia, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej „Izdebki“ sporządzone oraz inne akta, odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnianej gminy są do powszechnego przeglądu za zezwoleniem Wysokiego Prezydium c. k. sądu obwodowego w Przemysłu w kancelaryi komisji hipotecznej na miejscu w Izdebkach złożone.

W razie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 21 kwietnia 1883, na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem w Izdebkach stawić się mają. Przemysł, 11 kwietnia 1883.

L. 178. (2565)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego w Przemysłu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gmin katastralnych „Stępnica, Łopienka i Studenne“ w powiecie Baligródzkim położonych, na miejscu w tychże gminach dnia 24 kwietnia 1883 rozpocznie się, iż dochodzenia po ukończeniu takowych w pierwszej gminie, w następnych podług powyższego porządku będą przedsięwzięte.
Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Przemysł, 11 kwietnia 1883.

Upadłości.

L. 13945. (2570)
C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem, że na podstawie wyroku dnia 3 kwietnia 1883 dokonanego w masie rozbiorowej Wolfa Burkera dotychczasowego zarządcy masy, adw. Dra Sokala stałym zarządcą masy tegoż zaś zastępcą Hermana Epsteina ustanowiono.
Lwów, dnia 7 kwietnia 1883.

L. 1521. (2501 3—3)
Zawiadamiam niniejszem wierzycieli masy rozbiorowej Stanisława Pomiankowskiego, że zarządca tej masy rachunki z zarządu i projekt rozdziału funduszu tej masy przedłożył z tem, że wolno im ten projekt przejrzeć i odpisać u mnie, lub u zarządcy masy rozbiorowej i że swoje uwagi przeciw temu

projektowi wnieść mają pisemnie lub ustnie u mnie do dnia 21 kwietnia 1883 włącznie, i że do rozprawy nad możliwie wniesionymi uwagami, do ustalenia rozdziału i do wniesienia uwag nad rachunkami termin na dzień 27 kwietnia 1883 o godz. 10 rano w tutejszym sądzie wyznaczam
Budki, 6 kwietnia 1883.
C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.
Harasymowicz.

Licytacje.

L. 2594. (2346 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Sołotwinie zawiadamia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej celem zaspokojenia kwoty 30 zł. aw. z pn. na rzecz Berischa Goldberga odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 48 w Sołotwinie położonej, dłużnika Iwana Prokopyszyna własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, przymusowo opisanej i ocenionej w terminach, a to na dniu 19 kwietnia, 31 maja i 5 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem, że ta realność w pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy terminie ostatnim także poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.
Cena szacunkowa stanowi 375 zł. aw. Wadyum jest 87 zł. aw.
Reszta warunków licytacyjnych i protokół oszacowania w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.
Sołotwina, 26 sierpnia 1882.

L. 8441. (2278 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 4 maja, 5 czerwca i 6go lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Walentego Chlastawy przeciw Jakobowi Zygmutowi pto 136 złr. przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 75 w Brzozie królewskiej położonej, na 896 złr. oszacowanej.
Zakład wynosi 90 złr.
Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzania.
Leżajsk. 31 grudnia 1882.

L. 21543. (2275 1—3)
Celem zaspokojenia resztującej wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 84 złr. 52 ct. wraz z odsetkami po 10 pr. od dnia 25 października 1874, tudzież odsetkami z włości po 10 pr. od sta od zaległych rat od dnia ich zapadłości bieżącymi rozpisyje się egzekucyjną sprzedaż licytacyjną realności pod l. k. 20,60 w Jaksmanicach, dłużnika Jurka Repeckiego własnej w dniu 4go maja 1883 w dniu 13go lipca 1883 zawsze o godzinie 9 rano w gmachu sądowym w biurze 27.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 500 złr. wypośredkowana
Zakład wynosi 50 zł. w. a.
Zastępcą niewiadomych wierzycieli adw. dr. Tarnawski.

Akt opisanie i oszacowanie rzeczony realności, tudzież warunki licytacyjne mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy miej. del. Przemysł, 27 stycznia 1883.

L. 2153. (2412 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemysłu rozpisyje w celu zaspokojenia wierzytelności 5 600 złr. z 12 pr. odsetkami od dnia 13 października 1874 bieżącymi z kosztami sądowymi w kwocie 8 złr. egzekucyjnymi w kwocie 5 złr. 97 ct., 9 złr. 65 ct. 34 złr. 20 ct. dawniej przyznanymi, tudzież

kosztami w tem podaniu zarachowanymi w kwocie 69 złr. 1 ct. po potrąceniu odebranej z depozytu sądowego kwoty 4.989 złr. 68 ct. na rzecz Natana Süweina i Markusa Wilezera publiczną licytacyjną sprzedaż realności pod l. k. 217 i 322 w Przemysłu na Błoniu położonych, ciała tabularne stanowiących, dłużnika Jana Albertshofera własnych w trzech terminach a to: dnia 7 maja 1883, dnia 4 czerwca 1883 i dnia 9 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie w biurze nr. 19
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 22.802 złr.
Wadyum wynosi 2.280 złr.

Dalsze warunki licytacyjne, akt szacunkowy i wyciąg tabularny sprzedać się mających realności przejrzeć można w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.
O tem zawiadamiamy proszących, Jana Albertshofera na ręce kuratora adwokata dr. Mochackiego c. k. Prokuratorę Skarbu we Lwowie imieniem wysokiego Skarbu, c. k. główny urząd podatkowy w Przemysłu c. k. uprzyw. gal. akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie, c. k. Skarb wojskowy przez c. k. Prokuratorę Skarbu we Lwowie, Józefa Ratyńskiego w Przemysłu tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomych i którzyby po dniu 6 lutego 1883 prawo zastawu na tych realnościach uzyskali, tudzież tych, którymby uchwala dozwalała licytację z jakiegobądź powodu albo weale nie albo w należyłym czasie doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionej kuratora adw. dr. Tarnawskiego z zastępstwem adw. dr. Czaykowskiego w Przemysłu i przez edykta.
Przemysł, dnia 7 marca 1883.

L. 4918/4981. (2313 1—3)
C. k. sąd powiatowy przedsięwzięcie 9 maja 1883 o 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności n. k. 32 w Koniszowicy l. wyk. hip. 40 objętej, dłużnika Bartłomieja Pacha własnej na zaspokojenie pretensyi Antoniego Kłodnickiego w sumie 120 złr w. a. z pn.
Cena wywołania 140 zł. w., wadyum 14 złr. w. a.
Blizsze warunki do przejrzania w sądzie. Grybów, 18 lutego 1883.

L. 8861. (2277 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie Józefa Bellera przeciw Marciniowi Jońcowi pto 480 złr. z pn. dnia 4 maja, 5 czerwca i 6 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 264 i 341 w Grolzisku górnym położonej, na 1270 złr. oszacowanej.
Zakład wynosi 127 złr.
Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzania.
Leżajsk, 8 lutego 1883.

L. 9629. (2568 1—3)
W Jasielskim sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż gruntu l. 54 w Dębowcu położonego celem ściągnięcia 25 złr dla Berla Steina od Jędrzeja Masteja, termina 13 kwietnia, 15 maja i 15 czerwca 1883, godzina 10 rano.
Cena szacunkowa, niżej której sprzedaż na trzecim terminie nastąpi 150 złr.
Wadyum 10 pr.
Resztę warunków w registraturze do przejrzania.
Jasło, 12 grudnia 1882.

L. 3685. (2569 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie ogłasza, iż na pokrycie sumy 1000 złr. z pn. Pawłowi Bal od Pawła Augusty się należące, odbędzie się w dniach 27 kwietnia i 30 maja 1883 każdym razem o 10 rano w sądzie tutejszym publiczną sprzedaż realności gruntowej pod l. 67 w Leżynach leżącej,

ciała tabularnego nie stanowiące, a to: na obydwóch terminach tylko wyżej, lub za cenę szacunkową.
Cena wywołania wynosi 536 złr., Zakład zaś 53 złr. 60 ct. w gotówce.
Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Żmigród, 23 lutego 1883.

L. 6493. (2187 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia zaległych 8 rat po 9 złr. i kapitału 40 złr. 14 ct. w. a. z pn. w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego celem ściągnięcia zaległych 8 rat po 9 złr. i kapitału 40 złr. 14 ct. w. a. a względnie (po strąceniu spłaconego w między czasie 7 rat a 9 złr. w. a.) resztującej kwoty to jest jednej raty a 9 złr. w. a. tudzież reszty kapitału 40 złr. 14 ct. w. a. z procentami po 10% policzyć się mającymi i kosztami sądowymi już przyznanymi 8 złr. 18 ct. i 7 złr. 13 w. a. realność pod n. k. 47 w Hanczarowie położona, ciała tabularnego niestanowiąca, Iwana i Paraški Słobodzianów własna, na dzień 4 maja 1883 i dnia 4go czerwca 1883 powyżej lub za cenę szacunkową a na dniu 3 lipca 1883 o godz. 9 z rana poniżej ceny szacunkowej w budynku tu sądowym sprzedana będzie.
Warunki mogą być w sądzie przejrzane Obertyn, 20 stycznia 1883.

L. 238. (2172 1—3)
W tutejszym sądzie na zaspokojenie pretensyi Samsona Rohrbergera w kwocie 73 zł. 50 ct. z pn. przedsięwzięta zostanie na dniu: 21go maja 1883, o 10 godzinie przed południem, przymusowa publiczna sprzedaż realności Michała Szyszki pod l. k. 52 & 305 n. w Dorozowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej także poniżej ceny szacunkowej
Cena Wywołania 242 zł. Wadyum 10 pr.
Dalsze warunki i akta w tutejszej registraturze do przejrzania.
C. k. sąd powiatowy Łąka, 1go lutego 1883

L. 4220. (2312 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Głogowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Izaka Wiesenfelda w sumie 400 zł. z przyn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 41 w Głogowie położonej, według dom. I pag. 343, 344, własnością dłużniczki Mariem Zeller, a obecnie jej nieobjętej masy spadkowej będącej, w trzech terminach: 8 maja, 5 czerwca i 4 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie z tem dołożeniem, iż realność rzeczona przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, lub powyżej takowej, przy trzecim terminie zaś i użej ceny szacunkowej, atoli jedynie za kwotę wystarczającą na pokrycie wszystkich wierzytelności hipotecznych sprzedaną zostanie.
Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową tejże realności w kwocie 447 zł. 46 ct. Wadyum wynosi 45 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
O czem zawiadamia się egzekwenta Izaka Wiesenfelda, nieobjętą masę spadkową Mariem Zeller do rąk kuratora Judy Eulego Schaję Mordka Zellera, Gitlę Feigę Zeller, c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, wreszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 4 grudnia 1882 weszli do hipoteki sprzedać się mającej realności, lub którymby niniejsza rezlucya licytację dozwalała, z któregokolwiek bądź powodu nie doś wczesniej, lub weale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora, którego się dla nich w osobie Noego Kohna z Głogowa ustanawia i przez edykta. Głogów, 31 grudnia 1882.

Licytacje.

L. 2536. (2408 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 2go maja, dnia 6go czerwca i dnia 13 lipca 1883 każdym razem o godzinie 11tej przed południem, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 42 rep. 54 w Bolanowicach położonej, Michała i Tekli Labików własnej, na zaspokojenie pretensji Zakładu kredytowego włościańskiego 185 zł. 71 ct. w. a. z pn. z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 450 zł. w. a. Zakład 45 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania wraz z warunkami licytacji przejrzyć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się tutejszego notaryusza p. Wiktora Krokowskiego.

Mościska, dnia 17go marca 1883.

L. 10700. (2519 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji Kamili Aleksandrowicz w kwocie 3000 zł. z przyn. odbędzie się dnia 10go maja 1883 o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacja do Henrietty Kessler i Berischa Wolfa Hausmana wedle dom. 228 pag. 5 n. 11 haer. należącej realności pod l. 76¹/₄ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta za lub nawet niżej ceny wywołania 10899 zł. 90 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 544 zł. 99¹/₂ ct. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzyć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 9go marca 1883, rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dornbach kuratorem uchwałą z dnia 31go lipca 1880 l. 32849 mianowany został.

Lwów, dnia 31go marca 1883.

L. 946. (2328 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 2go maja, dnia 6go czerwca i dnia 13go lipca 1883, każdym razem o 11tej godzinie przed południem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż 1¹/₂ morga gruntu „Zagumienek“ zwanego z realności pod l. k. 20 w Mościskach położonej, do Waśka Montoszki należnego na zaspokojenie pretensji Chaima Bera Schulberga w Buchowicach w w kwocie 25 zł. i 65 zł. w. a. zn. z dołożeniem że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową przy trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę szacunkową sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 200 zł. Zakład 20 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania wraz z warunkami licytacji przejrzyć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się tutejszego c. k. notaryusza p. Wiktora Krokowskiego.

Mościska, d. 24go marca 1883.

L. 5494. (2539 2—3)

Dnia 11 kwietnia 1883 i dnia 16 maja 1883 o 9 godzinie rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie celem ściągnięcia kwoty 300 zł. w. a. z pn. licytacja realności pod l. k. 201 w Kopyczyńcach własnej jak tom. I. pag. 141 n. 1 haer. Herscha Kleiner na rzecz Berischa Horowitza. Termin do ułożenia łatwiejszych warunków zostanie później wyznaczony.

Cena szacunkowa 1.341 zł. w. a.

Zakład 135 zł. w. a.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono Felicyana Polańskiego c. k. notaryusza w Kopyczyńcach.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzyć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce, dnia 21 listopada 1882.

L. 781. (2526 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach ogłasza, że na zaspokojenie sumy 50 zł. w. a. z pn. po straceniu kwot 47 zł. i 20 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym na rzecz Altera Goldwertha publiczna licytacja realności dłużnika Kieryły Hałaska własna w Międzygórzu pod l. k. 48 położona ciału tabularnego niestanowiąca, w jednym terminie dnia 7 maja 1883 o 10tej godzinie po południu.

Cena wywołania wynosi 125 zł., wadyum 12 zł. 50 ct. w. a.

Akt opisanie i oszacowania tudzież warunki licytacyjne

runki licytacyjne do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Monasterzyska, 16 lutego 1883.

L. 7948. (2555 2—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, iż hurtowna sprzedaż tytoniu w Oświęcimie w powiecie skarbowym Krakowskim, z którą połączona jest wysprzedaż stempli w kategoriach od 1 zlr. na dół obsadzić się ma prowizorycznie w drodze konkurencji przez podanie pisemnych ofert, które przy dołączeniu wadyum w kwocie 100 zlr. dalej świadectwa pełnoletności, moralności, jakoteż stanu majątkowego, najdalej do dnia 30 kwietnia 1883 o 2giej godzinie po południu do e. k. powiatowej dyrekcji Skarbu w Krakowie na ręce naczelnika tejeż wniesione być mogą.

W czasie od 1go stycznia do końca grudnia 1882 wynosił obrót materiałów w pieniądzech:

a) tytoniowych 47.185 złr. 44 ct.
b) stempłowych 7.208 złr. 40 ct.

Zmateriałów wykazanych AD A. sprzedano:

c) konsumentom w czasie od 1go stycznia do końca grudnia (alla minuta i all in grosso) za 7.760 złr. 74 ct.

d) konsumentom w czasie od 1go lipca 1881 do końca czerwca 1882 (również all in grosso i alla minuta) za 5.230 złr. 14 ct.

Blizszych warunków zasiągnąć można w registraturze c. k. pow. Dyrekcji Skarbu w Krakowie i u nadzorów straży skarbowej tutejszego powiatu.

C. k. powiatowa Dyrekcja Skarbu.
Kraków, 9 kwietnia 1883.

L. 419. (2211 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu przeciw Hryciowi Turczyńskiowi o zapłatę 18 złr. 21 ct. a względnie 6 pre. odsetek zwłoki od tej sumy należących się z pn. przedsięwzięcie w c. k. sądzie w dniach 2 maja, 1 czerwca i 3 lipca 1883 zawsze o 10 godzinie z rana publiczną sprzedaż przymusową realności dłużniczej w Łuchu pod l. k. 56 położonej, ciału hipotecznego niestanowiącej na 155 zlr. ocenionej w ten sposób iż takowa przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim zaś terminie i poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Poręczne wynosi 10 pre.
Blizsze warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzone.

C. k. sąd powiatowy.
Delatyn, 5 marca 1883.

L. 8941. (2202 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. ake. Banku hipotecznego przeciw Karolinie Łanowicz i innym o zapłatę 3 rat po 85 zł. 5 ct. i reszty kapitału 1278 zł. 35 ct. w. a. z pn. odbędzie się licytacja realności pod l. 555¹/₄ w jednym terminie a mianowicie dnia: 2go maja 1883 o godz. 10tej przed połud. w tutejszym c. k. sądzie krajowym w biurze Nr. 7.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 3700 zł. jednakże realność ta nawet poniżej wartości szacunkowej w ogóle za jakąkolwiek sumę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 185 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny wzmiankowanej realności przejrzyć można w ts. registraturze.

O tem zawiadania się wszystkich wierzycieli, którzyby po rozpoczęciu postępowania licytacyjnego do tabuli weszli, albo którymby uchwała licytacyjną rozpisującą z jakiegobądź powodu nie została doręczoną do rąk ustanowionego w osobie adwokata dra Skowrońskiego z substytucją adwokata dra Tilla kuratora.

Lwów, dnia 17go marca 1883.

31 15416. (2166 2—3)

Am 4 Mai 1883, um 11 Uhr Vormittags als vierten Termine, findet hiergerichts die exekutiv Feilbietung der im 1 Tabularkörper der Verlassenschaft der Thekla Ustyanowicz und im 2 Tabularkörper dem Abraham Pollak gehörigen Realität Nr. tab. 867 cens. 1182 in Brody, zu Gunsten der f. f. priv. öst. Hypothekbank in Wien pto. 6780 fl. 15 fr. 99 ct. statt.

Ausrufspreis respective Schätzungswert 19400 fl. Wadium 1000 fl. Diese Realität wird um welchen einer Preis hintangegeben werden.

Weitere Feilbietungsbedingungen, Schätzungssatz und Tabularauszug hiengerichts einzusehen.

Denjenigen welchen der Sitzationsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt wäre, oder welche nicht rechtzeitig dem 8 Juli 1882, an die Gewähr dieser

Realität gelangen sollten, ist adw. Dr. Starzewski zum Kurator bestellt.

R. f. Bezirksgericht
Brody, 18 December 1882.

L. 278. (2562 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie przedsięwzięcie w biurze sądowym publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 48/73 subr. 15 w Malejowej, leżącej masy Macieja Mirka i Katarzyny Mirkowej własnej w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o 196 zł. w. a. z pn. w 3 terminach a mianowicie: 28 maja 28 czerwca i 8 sierpnia 1883, każdym o 10 godzinie rano.

Cenę wywołania jest kwota 350 zł. Zakład 35 zł. w. a.

Resztę warunków w sądzie do przejrzenia.
C. k. sąd powiatowy
Jordanów, dnia 26 stycznia 1883.

31. 404. (2469)

Von Seiten des f. f. städt. Beleg. Bezirks-Gerichts in Tarnopol wird hiemit beauftragt gegeben daß zur Hereinbringung der Forderung des Chaim Löwensohn 196 fl. die exekutive Feilbietung der den Petro Brillak und Jascho Brillak eigenthümlich gehörigen Realitäten sub. CN. 33 und 44 in Toustolug am 7 Mai, 5 Juni 5 Juli 1883, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im hg. Gerichtsgebäude stattfinden werden. Bei dem ersten und zweiten Termine wird diese Realität nur über oder um den Schätzungswert, bei dem dritten auch unter demselben veräußert werden.

Als Ausrufspreis gilt der Schätzungswert 1340 fl. und 1740 fl. Wadium beträgt 10% hiervon.

Tarnopol, am 16 Jänner 1883.

L. 2294. (2222 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelaści Zakładu kredytowego włościańskiego 43 zł. 39 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 19 kwietnia, 17 maja i 21 czerwca 1883, zawsze o godzinie 10 rano, licytacja realności pod l. k. 67 w Trzcianie Bazylego Wołoszynowicza własnej, ciału tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 150 zł. Zakład 15 zł. wal. austr.

Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowania można przejrzyć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Dukla, dnia 10 grudnia 1882.

L. 357. (2034 3—3)

C. k. sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Jana Hałata pod l. k. 77 w Łękach położonej na pokrycie pretensji Jacentego Bogacza w sumie 100 zł. w. a. w sądzie w dwóch terminach w dniu 20 kwietnia i 16 maja 1883, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 100 zł. poniżej której na tych terminach realność sprzedaną nie będzie. Wadyum 18 zł. w. a.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono adw. dra Chrzanowskiego w Kętach, a termin do ułatwiających warunków wyznacza się na dzień 16 maja 1883 o godzinie 3 po południu.

Kęty, dnia 16 lutego 1883.

L. 2579. (2018 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwarii podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 23go kwietnia, 22go maja i 19go czerwca 1883, każdym razem o godzinie 9 rano, odbędzie się w sądzie na zaspokojenie należności Jakóba Grossa jako prawonabywcy Maryi Neigerowej w kwocie 2000 zł. w. a. z pn. publiczna licytacja realności pod l. 19 w Izdebniku położonej, dłużnika Dawida Nachmana własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 5910 zł. Resztę warunków licytacyjnych, wykaz hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzyć w tut. sąd-registraturze.

Kalwarya, dnia 30go grudnia 1882.

L. 7628. (1966 3—3)

Dnia: 24 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1883, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 51 w Przyborowiu położonej, Jana Bolka własnej, na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Brzesku, celem zaspokojenia sumy 175 zł.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 19 czerwca 1883 o godz. 4tej po południu.

Cena szacunkowa 685 zł. Wadyum 69 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przegladnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko, 26 listopada 1882.

L. 7272. (1962 3—3)

Dnia: 24 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1883, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. w. h. 180 księgi gruntowej gminy Brzesko objętej, Jana i Kunegundy Flaków

własnej, na rzecz Izraela Dessera celem zaspokojenia sumy 30 zł. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 19 czerwca 1883, o 4 godzinie po południu.

Cena szacunkowa 224 zł. Wadyum 23 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przegladnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko, dnia 26 października 1882.

L. 4995. (2474 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulinicach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelaści Breiny Marmorek jako prawonabywczyni Jakóba Marmorka w kwocie 321 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 16 kwietnia 1883, 21 maja 1883 i 25 czerwca 1883 o godzinie 9tej z rana przymusowa licytacja realności wyciągiem hipotecznym gminy Mikulinice l. 409 objętej, składającej się z parcel budow. 366, 580 i 584 z parcel grun. 227 na pierwszych dwu terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1.500 zł.
Wadyum 150 zł. w. a.

Blizsze warunki licytacji i protokoły zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych, lub tych którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem p. Jana Kosteckiego z Mikuliniec.

Mikulinice, 20 stycznia 1883.

L. 3758. (2453 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelaści Zakładu kredyt. włośc. przeciw Filipowi Holowczak w kwocie 151 złr. 98 ct. w. a. z pn. w dniach 18 kwietnia 1883, 6 czerwca 1883 i 18 lipca 1883 publiczną sprzedaż realności pod l. k. 32 w Równi położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 600 złr. a zakładem 60 złr. przeprowadzoną będzie, tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacji złożyć.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przegladnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Namieśniowskiego z Ustrzyk.

C. k. sąd powiatowy.
Ustrzyki, 31 grudnia 1882.

L. 9256. (1923 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia sumy 66 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym licytacja realności pod l. 36 w Dusznie położonej, Hrycia Iszczuka własnej, na rzecz Sindla Sigala, w dniach 18 kwietnia, 22 maja i 27go czerwca 1883, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 945 złr.
Wadyum 95 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Radziechów, 11 lutego 1883.

L. 17843. (1687 3—3)

C. k. sąd m. del. pow. S. II we Lwowie zawiadamia, że na zaspokojenie 163 zł. 14 ct. z pn., na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego przedsięwziętą zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 30 w Ceperowie położona Hnata Andruszka wedle wyk. hip. 1 karta 13 poz. 1 własnej na dniu 26 kwietnia, 31 maja i 28 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie sali rozpraw S. II Cena szacunkowa wynosi 600 złr., wadyum 60 złr. wal. austr.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych którzyby po 22 maja 1882 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem adw. dr. Blizińskiego a zastępcą adw. dr. Berlinera.

Resztę warunków przejrzyć można w tut. registraturze w godzinach urzędowych.

Lwów, 12 lutego 1883.

L. 7092. (2381 3—3)

W dniach 24 kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 6 w Izbiskach położonej, ciału tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Jana Węgrzyna własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 1200 zł.
Wadyum 120 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzyć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl, dnia 22 stycznia 1883.

L. 19760. (2470 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności 50 złr. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż parcel gruntowych w Małaszowcach, dłużników Wasyla Mandzija, Motry z Mandzijos Junyk, Katarzyny z Czobanow Tymoczka własnej, dnia 7 maja 1883, 5 czerwca 1883 i 5 lipca 1883 zawsze o 10 godzinie rano przedsięwzięta będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej kwotę 740 zł. w. a. wynoszącej nabytą zostanie.

Wadyum 74 złr. w. a.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol, 11 stycznia 1883.

L. 7630. (1969 3—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 279 w Brzesku położonej, wyk. hip. 279 księgi gruntowej gminy Brzesko objętej, Kazimierza Bernackiego własnej na rzecz Towarzystwa zalickowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 84 zł. 40 ct. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 19 czerwca 1883 o godz. 4 po południu.

Cena szacunkowa 280 zł. w. a.
Wadyum 28 zł. w. a.
Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przegladnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 8 października 1882.

L. 7677. (1965 3—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 125 w Uszwi położonej, wyk. hip. 1. 125 księgi gruntowej gminy Uszew objętej, Macieja, Katarzyny Kotwis własnej, na rzecz Towarzystwa kredyt. włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 274 zł. 52 ct. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 26 czerwca 1883 o 4 godz. po południu.

Cena szacunkowa 500 zł.
Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przegladnąć może w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 23 listopada 1882.

L. 9041. (1976 3—3)

Dnia 27 kwietnia, 29 maja i 10 lipca 1883 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 117 w Biesiadkach położonej, wyk. hip. 117 księgi gruntowej gminy Biesiadki objętej, Stanisława Rabiasza własnej, na rzecz Anny Kopytkowej, celem zaspokojenia sumy 60 zł. aw.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 10 lipca 1883 o godzinie 4 po południu.

Cena szacunkowa 178 zł.
Wadyum 18 zł.
Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przegladnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 20 grudnia 1882.

L. 946. (1970 3—3)

Dnia 27 kwietnia, 29 maja i 10 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 26 w Zawadzie Uszewskiej położonej, wyk. hip. księgi gruntowej gminy Zawada Uszwska objętej, Błażeja Zycha własnej, na rzecz Abe Liebera, celem zaspokojenia sumy 200 zł. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 10 lipca 1883 o godz. 4 po południu.

Cena szacunkowa 1650 zł.
Wadyum 165 zł.
Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przegladnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 14 lutego 1883.

L. 4323. (2224 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 81 zł. 61 ct. aw. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 26 kwietnia, 23 maja i 28 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacja realności pod lk. 30 subrep. 4 w Trzecie Tomasz Lewickiego własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania 150 zł.
Zakład 15 zł. aw.

Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania można przejrzeć w registraturze

C. k. sąd powiatowy
Dukla, 20 grudnia 1882.

L. 7627. (1963 3—3)

Dnia 24 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 23 w Przyborowiu położonej, Jana Borowca własnej, na rzecz Towarzystwa za-

liczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 200 zł. w. a.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 19 czerwca 1883 o godz. 4 po południu.

Cena szacunkowa 2800 zł. w. a.
Wadyum 280 zł. w. a.
Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przegladnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko, 30 listopada 1882.

L. 299. (2173 3—3)

Dnia 26 kwietnia, 17 maja i 7 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10tej rano odbywać się będzie w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż dwóch parcel gruntu „na Snozie i w Dolinkach“ zwanych w Grzechyni położonych Józefa Deji własnych na 65 złr. ocenionych celem zaspokojenia pretensyi Jana Wronki 30 złr. z pn.

Warunki licytacyjne protokół zajęcia i oszacowania wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.

Maków, 20 lutego 1883.

L. 714. (2340 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Leopolda Szmoniewskiego w kwocie 19 złr. w. a. z pn., odbędzie się dnia 25go kwietnia, dnia 10 maja i 25 maja 1883 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Iwana Stefaniowa własnej w Mykietyńcach pod lk. 84 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 140 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 14 złr
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Kwiatkowski, substytutem dr. Wurzel. Stanisławów, 9 lutego 1883.

L. 20175. (2164 3—3)

C. k. sąd powiat. m. del. zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Dmytrovi Hołyńskiemu o zapłaceniu 17 rat po 18 złr. i jednej raty 18 złr. 13 ct. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 57/47 w Knihininie położonej, nieintabularnej dłużnika Dmytra Hołyńskiego własnej, a to dnia 25 kwietnia, dnia 10 maja i dnia 25 maja 1883 o 10 rano w zabudowaniu sądownym, która przy trzecim terminie także i niżej ceny szacunkowej wykonaną zostanie.

Cena szacunkowa 600 złr.
Zakład 60 złr.
Stanisławów, 8 stycznia 1883.

L. 3739. (2086 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie przeprowadzi w dniach 25 kwietnia, 23 maja i 27 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano, w tutejszym sądzie publiczną sprzedaż realności pod lk. 28/141 star. 231 now. w Odrzykoniu położonej ciała hipotecznego niestanowiącej Michała Szafrana własnej, w sprawie Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto. 300 złr. z pn.

Cena wywołania 1000 złr. w. a.
Zakład 100 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli c. k. Notaryusz Sylwester Jaciewicz w Krośnie.

Reszta warunków w t. s. registraturze wolno do przejrzania.
Krosno, dnia 20 października 1882.

L. 7096. (2379 4—3)

W dniach 24 kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1883, o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż części realności w obszarze 7 morgów pod lk. 50 w Brniu osuchowskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do dłużnika Wojciecha Guły należącej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 217 złr. 6 ct. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 300 złr.
Wadyum 30 złr.

Akt zastawniczego opisanie i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Radomyśl, dnia 23 stycznia 1883.

L. 628. (2468 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 141 złr. 5. ct. z pn. odbędzie się dnia 7 maja 1883, dnia 22 maja 1883 i dnia 8 czerwca 1883 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Iwana Leszczynskiego własnej, nieintabularnej w Poberezu pod l. k. 56—135 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 700 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 70 złr. w. a.
Stanisławów, 27 lutego 1883.

L. 2327. (2454 3—3)

W dniach 4 maja 1883 i 4go czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w zabudowaniu tutejszego sądu

na zaspokojenie pretensyi galicyjs. Zakładu kredytowego włościańskiego w resztującej sumie 104 złr. 92 ct z pn. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 201 w Kujdańcach położonej według wykazu hipotecznego l. 42 dłużnika Matwija Tworyszczuka własnej

Cena wywołania wynosi 300 złr.
Zakład 30 złr.

Przy powyższych dwóch terminach nie może nastąpić sprzedaż niżej ceny wywołania, a w razie niemożności ściągnięcia takiej ceny, wzywa się właściciela i wierzycieli hipotecznych powyższej realności do jawienia się w tutejszym sądzie na terminie dnia 5go lipca 1883 o godzinie 10 rano w celu ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży z tem dołożeniem, że niejawiący się za przystępujących do większości głosów jawiących się uważani będą.

Resztę warunków licytacji i wyciąg hipoteczny powyższej realności wolno przejrzeć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 5go maja 1882 jako po dniu wygotowania tego wyciągu prawo zastawu na tej realności uzyskali, lub którymyby uchwałę pozwalającą licytację, albo jaką z późniejszych weale albo należycie nie doręczono, ustanowiono kuratorem tutejszego notaryusza p. Kukawskiego.

C. k. sąd powiatowy.
Zbaraż, dnia 20 października 1882.

L. 919. (2503 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa Hartwicha w kwocie 24 złr. 81 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 2 maja 1883, w dniu 6 czerwca 1883, w dniu 11 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczną licytacją realności egzekuta Jędrzeja Gawłasa własnością będących pod n. k. 77 w Sopotni wielkiej położonych a to: całej realności wykazem hipotecznym 321 jednej czwartej części realności wykazem hipotecznym 190 i trzech dwudziestyczwartych części realności wykazem hipotecznym 196 gminy katastralnej Sopotnia wielka objętych z tem nadmieniem, iż na trzecim terminie licytacyjnym tylko za cenę równającą się wszystkim ciężarom po dzień dzisiejszy zahipotekowanym sprzedaną będzie.

W razie nie sprzedania na 3cim terminie do ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych, wzywa się wszystkich wierzycieli tabularnych na termin w dniu 22 sierpnia 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa a zarazem cena wywołania 193 złr., wadyum 20 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i ekstrakt hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Żywiec, 14 marca 1883.

L. 2326. (2455 3—3)

W dniach 4 maja, 4 czerwca i 5 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie na zaspokojenie Zakładowi kredytowemu włościańskiemu należnej sumy 196 złr. z pn. przymusowa sprzedaż realności dłużniczki Taćki Wiszniewskiej pod l. k. 19 w Lubiankach wyższych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 400 złr., zakład 40 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach sprzedaż nie niżej ceny wywołania, zaś przy trzecim terminie i niżej tej ceny nastąpić może.

Resztę warunków licytacji i protokół zastawniczego opisanie powyższej realności wolno przejrzeć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli niewiadomych i którzybyby uchwałę dozwalałą aca licytację lub jaką z późniejszych weale albo należycie nie doręczono ustanowiono kuratorem tutejszego notaryusza pana Kukawskiego.

C. k. sąd powiatowy.
Zbaraż, dnia 20 października 1882.

L. 10726. (2450 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 137 złr. 27 ct. w. a. względnie 89 złr. 92 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 7go maja 1883, 5 czerwca 1883 i 4 lipca 1883 o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż realności Hnata Zubiuka pod l. kons. 600 w Żabiu położonej, pod warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 350 złr. w. a.
Wadyum wynosi 35 złr. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Kossów, 27 listopada 1883.

L. 5242. (2511 3—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że na dniu 7 maja 1883, względnie 4 czerwca 1883 zawsze o 11 godzinie rano w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie realność włościańska w Einsingen pod l. d. 240 położona wedle wykazu hip. 142 dłużników

Karoliny i Krystyny Kunzelmann własna, na 645 złr. w. a. oceniona za tę cenę lub wyżej takowej, w celu ściągnięcia pretensyi Israela Reitzfeld w kwocie 87 zł. 70 ct. w. a.

W razie niesprzedania wyznacza się termin do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających na dzień 5 czerwca 1883 o godz. 11 rano, na który się wzywa wierzycieli.

O tem zawiadamia się wierzyciela dłużników na ręce opieki c. k. prokuratoryi skarbu, Dyrekcji Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, Bernharda Goldberga i nieznanych wierzycieli hipotecznych na ręce kuratora p. Górki z tem, że resztę warunków licytacyjnych tak oni jakoteż i chęć kupienia mający mogą przejrzeć w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
Rawa, dnia 13 stycznia 1883.

L. 12568. (2449 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, iż celem wydobycia sumy 183 zł. 1 ct. w. a. na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego odbędzie się przymusowa sprzedaż realności l. 50 w Żabiu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Katarzyny Spindzak 2 Hordejczuk należącej na 400 złr. w. a. oszacowanej w trzech terminach na dzień 7 maja 1883 5 czerwca 1883 i 4 lipca 1883 zawsze o godzinie 10 z rana, przy którym nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 40 złr.

Bliższe warunki wskażą akta w registraturze przechowane.

C. k. sąd powiatowy.
Kossów, 30 grudnia 1882.

L. 771. (2452 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Karola Pieczonki w kwocie 182 złr. 84 ct. z pn. odbędzie się w dniach 7 maja, 7 czerwca i 9 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym budynku sądowym licytacyjna sprzedaż realności pod l. 204, tudzież 1/4 części realności l. 217 i sześć czterdziestych ósmych (6/48) części realności l. 349 we wsi Dworach lśzej części położonych, Katarzyny 1. Jarnot 2 Żaczek własnych, a to w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, a na trzecim terminie nawet poniżej takowej

Cena szacunkowa i wywoławcza 389 złr. w. a.

Wadyum 39 złr.

Kuratorem wierzycieli adw. dr. Nowak w Oświęcimie.

Wyciągi hipoteczne, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Oświęcim, 11 marca 1883.

L. 3252. (2089 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Sary Rozenmann w kwocie 221 zł. aw. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 16 kwietnia, 21 maja i 25 czerwca 1883 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacja realności wykazem hip. l. 353 dla gminy Ładyczyn objętej, dłużnika Tomka Konarskiego własnej, na pierwszych dwu terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacji i protokół oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych jak też dla tych, którymyby niniejsza uchwała dla jakiegokolwiek przyczyn doręczoną być nie mogła, jak i dla wierzycieli, którzyby po dniu 14 listopada 1881 do tabuli weszli, ustanawia się kuratorem Piotra Kuryjewicza z Ładyczyna.

Mikulińce, 31 sierpnia 1882.

L. 8545. (1974 3—3)

Dnia 27 kwietnia, 29 maja i 3 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 27 w Dobrocierzu położonej, wyk. hip. l. 36, 80, 82 księgi gruntowej gminy Dobrocierz objętej, Wic Hołysta, Jana Stasiaka, Michała Hołysta własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościan. we Lwowie.

Cena wywołania real. wyk. hip. 36 ks. gr. gm. Dobrocierz obj. 200 zł. realności wyk. hip. 80 ks. gr. gm. tejże 100 zł. i realności wyk. hip. 82 obj. kwota 100 zł.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków 3 lipca 1883 o godz. 4 popołudniu.

Cena szacunkowa 200 zł.
Wadyum 20 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przegladnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 1 grudnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

- L. 253 pr. (2506 3-3)
Jego Eksceleńcy Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla drugiej, dnia 4 czerwca 1883 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego Karola Pogliesa a zastępcami przewodniczącego radców Leopolda Szymonowicza, Pawła Simonowicza, Henryka Allschera i Edwarda Schaeffera.
Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 8 kwietnia 1883.
- L. 3009. (2512 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Sokalu uwiadoma niniejszym niewiadomemu z miejsca pobytu p. Leopolda Kosteckiego, iż dnia 12 marca 1883, do l. 3009 Jente Weber, przeciw niemu wytoczyła pozew pto. 46 zhr. 5 et. i 3 zhr. 95 et., iż dlań na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. Ignacego Krausa c. k. notaryusza w Sokalu, i że do rozprawy drobnotkowej w tym sporze wyznaczono termin na dzień 10 maja 1883 o godzinie 9 przed połud. w sądzie tutejszym.
Wzywa się zatem pżwanego, by ustanowionemu kuratorowi wcześniej przed terminem informacji i środków dowodowych udzielił, lub innego zastępcę sobie ustanowił.
Sokal, dnia 20 marca 1883.
- L. 9217. (2425 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Ciuksę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w gazecie lwowskiej do sądu tutejszego lub kuratorowi Michałowi Ciuksie wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tymże czasie wniósł deklarację do spadku po sp. Wojciechu Ciuksie dnia 18 stycznia 1866 w Zdzianiszu zmarłym, gdyż inaczey spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.
Nowy targ, 31 grudnia 1882.
- L. 1669. (2411 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu Karola Nowelskiego jako demniemanego spadkobiercę sn. Leona Nowelskiego, iż na skutek prośby Jana Kleskiego dozwolono uchwałą z dnia dzisiejszego intabulacji wykreślenia prawa hipoteki dla obowiązku Jana Kleskiego wypłacania Leonowi Nowelskiemu przez czas życia jego rocznie sumy 315 zhr. w ratach miesięcznych po 26 zhr. 25 et., na rzecz Leona Nowelskiego zaintabulowanego wedle ks. dom. IV pag. 212 & 213 n. 3 on. w stanie biernym realności pod l. k. 132 w Kołomyi na przedm. Stanisławowskim położonej
Dotycząc uchwałę doręczono między innymi także Karolowi Nowelskiemu do rąk kuratora pana adw. dra Dębickiego w Kołomyi, równocześnie dlań ustanowionym.
Wzywa się tedy Karola Nowelskiego, aby ustanowionemu kuratorowi dostarczył wcześniej środków do obrony swych praw, lub też innego ustanowił pełnomocnika i o tem sąd tutejszy zawiadomił.
Kołomyja, 22 lutego 1883.
- L. 1145. (2413 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Walentego Rzeszutkowskiego, że przeciw niemu, oraz przeciw Maryi i Aleksandrowi Krasińskim, Aleksander i Marya Łukaszkiewiczowie wnieśli pozew o zaprowadzenie administracji sądowej w realności pod l. 45 w Rzeszowie, i że w załatwieniu tego pozwu sąd wyznaczył termin do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.
Gdy miejsce pobytu pierwpozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pierwpozwanego, jak równie na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dra Alsa kuratorem nieobecnego ze substytucją adw. dra Reinesa ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pierwpozwanemu, aby wzywz oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obronę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.
Rzeszów, 22 marca 1883.
- L. 2998. (2414 3-3)
Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadoma Jana Diwiszek i Sabinę Diwiszek niewiadomych z miejsca pobytu, że kasa oszczędności miasta Sambora wniosła przeciw nim dnia 28 grudnia 1882 do l. 14742
- prośbę o dozwolenie intabulacji przymusowego prawa zastawu dla sumy 2866 zhr. 98 et. w. a. z pn., w stanie biernym realności pod l. k. 2120 w dziel. miejskiej w Samborze położonej wedle dom. V pag. 301 poz. 20/27 własnością ich będącej tudzież o dozwolenie przymusowego ocenienia tejsze realności i że prośba ta doręczoną została ustanowionemu kuratorowi panu adw. dr. Kohnowi w Samborze którego zastępcą ustanowiony został adwokat dr. Budzynowski w Samborze.
Wzywa się przeto Jana Diwiszka i Sabinę Diwiszek aby albo ustanowionemu dla nich kuratorowi udzieliłi ze swej strony informacji stosownej albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawili.
Sambor, 20 marca 1883.
- L. 4103. (2415 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze wzywa posiadacza zaginionego wekslu z daty Sambor 21 sierpnia 1882 na 200 zhr. opiewającego trzy miesiące od daty płatnego przez Serkę Kohn jako wystawicielkę a Jana Diwiszek i Sabinę Diwiszek jako akceptantów podpisanego aby takowy w ciągu 45ciu dni od dnia pierwszego ogłoszenia w gazecie lwowskiej licząc tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył ileże popuływie tego czasu ten weksel za amortyzowany uznany będzie.
Sambor, 4 kwietnia 1883.
- L. 2171. (2417 3-3)
W depozycie tutejszego sądu obwodowego przechowane są w sprawach.
a) Seliga Herszera o kradzież 19 zhr. 70 et. uzyskane ze sprzedaży koni
b) Ludomira Kuligowskiego o rabunek, obrączka złota i pugilares
c) Józefa Czajki o kradzież 24 zhr. 50 et. uzyskane ze sprzedaży konia
d) Stanisławowa Chebdy o kradzież 8 zhr. 60 et. uzyskane ze sprzedaży pszenicy
e) Iwana Lysohura o kradzież 10 rubli i 14 krajc. od niego odebrane.
Wzywa się niniejszym niewiadomych właścicieli, ażeby w przeciagu roku od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosili i swoje prawa udowodnili, gdyż inaczey powyższe kwoty kasie rządowej oddane zostaną.
C. k. sąd obwodowy
Tarnopol, 28 marca 1883.
- L. 3599. (1906 3-3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie uwiadoma Leona Mondlichta z miejsca pobytu niewiadomego — że na skutek pozwu przez Goldę Schüssel wyniesionego wydany został dziś przeciw niemu nakaz zapłaty na sumę 140 zhr i że temuż kuratorem adw. dr. Brzeski w Tarnowie został ustanowiony.
Jest tedy rzeczą kuranda — kuratorowi swemu obronne swe środki udzielić — lub innego sobie wybrać obrońcę.
W Tarnowie, dnia 15 marca 1883.
- L. 23377. (1929 3-3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomych spadkobierców sp. Józefa Krzyżanowskiego przez niniejszy edykt i do rąk ustanowionego dla nich kuratora ad actum adw. dr. Kaufmanna, że na podstawie uchwały z 27 lutego 1880 l. 164 uznającej ostrzeżenie sumy 16092 złp. 12 gr. z pn. w stanie biernym dóbr Łobzów i Gramatyka za nieusprawiedliwione, zarządono wpis wykreślenia tego ostrzeżenia.
Kraków, 15 grudnia 1882.
- L. 3422. (2110 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadoma niniejszym z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców s. p. Ferdynanda Kappellera a to: Katarzynę Kopaczynską, Karolinę Stockman i Magdalene Gretsclową, iż Józef Czarniakowski pod dniem 10 marca 1883 l. 3422 przeciw nim pozew o zniesienie współwłasności sianozęci w Tarnopolu z pn. wniósł, który ustanowionemu dla nich kuratorowi ad actum panu adwokatowi dr. Glogierowi doręczony został.
C. k. sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 13 marca 1883.
- L. 2043. (2128 3-3)
C. k. sąd obw. w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Kreb względnie tejsze z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że Antoni Majer wniósł pod dniem 28 lutego 1883 do l. 2043 pozew przeciw Maurycemu Lazarus, Leontynie Kolischer, Samuelowi Horowitz drowi Szymonowi Schaff, c. k. uprzyw. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu we Lwowie, c. k. Prokuratorowi Skarbu imieniem wysokiego Skarbu i Ludwice Kreb z życia i miejsca pobytu niewiadomej względnie tejsze nieznanym spadkobiercom o własność i oddanie realności Klekotówka w Folwarkach wielkich, tudzież wydzielenie onej a względnie tejsze części składowych a to: parc. bud. 353/1, 335/2, 354, 355, 356 i parc. grunt. 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918 i 919 z majątności tabularnej Folwarki wielkie — który pozwanym do wniesienia pisemnej obrony w przeciagu dni 90 udzielony — i dla Ludwika Kreb względnie tejsze z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobiercom kuratorem adwokat dr. Wesołowski ze substytucją adwokata dra Mijakowskiego — ustanowiony został. — Rzeczą więc jest Ludwika Kreb względnie tejsze spadkobierców, by środki do obrony ich służące ustanowionemu kuratorowi udzieliłi, lub innego pełnomocnika sobie obrali i takowego sądowi oznajmili, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sobie samym przypisać będą musieli.
Złoczów, dnia 10 marca 1883.
- L. 351. (2198 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Watzelwek, że pod dniem 13 stycznia 1883 l. 351 wniósł dr. Franciszek Sędzielowski przeciw niej pozew o wykreślenie sumy 341 zhr. m. k. z pn. z stanu biernego realności nr. 106/4 w Sędziszowie na który to pozew postępowanie ustne wdrożono termin do takowego na dzień 24 kwietnia 1883, o 10 godzinie z rana ustanowiono i pozew ustanowionemu dla niej kuratorowi Franciszkowi Zachowi doręczono.
Wzywa się pozwaną ażeby jeszcze przed terminem dostarczyła środki prawne ku obronie służące ustanowionemu kuratorowi lub innego zastępcę ustanowiła inaczey z zaniedbania wynikłe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.
Ropczyce, 20 lutego 1883.
- L. 4471. (2195 4-3)
C. k. sąd powiatowy w Dukli podaje do publicznej wiadomości, że udziela c. k. notaryuszowi Floryanowi Minkusiewiczowi w Dukli ogólną delegację do sporządzania aktów spadkowych po osobach w Duklijskim powiecie sądownym zmarłych, po których tutejszy sąd jest do przeprowadzenia postępowania spadkowego powołanym.
C. k. sąd powiatowy
Dukla, dnia 14 lutego 1883.
- L. 3046. (2192 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszym wiadomo czyni, że Marya Petryszyn, właścianka z Niżniowa wniosła na dniu 28 listopada 1882 l. 16180 prośbę o uznanie jej męża Tymka Petryszyna właścianina z Niżniowa powiatu Tłumackiego który na dniu 13go listopada 1879 r. będąc zajęтым przy budowie mostu na rzecce Dniestrze w Niżniowie z rusztowania potrącony przez podawaną mu z góry tarcicę do wody wpadłszy utonął miąż — za zmarłego a związek małżeński z nim zawarty za rozwiązany.
Wzywa się więc wszystkich, którzyby o życiu Tymka Petryszyna wiadomości mieli, ażeby o tem tutejszemu sądowi lub ustanowionemu kuratorowi dr. Eminowiczowi donieśli, z tem nadmienieniem że termin niniejszego edyktu z dniem 1 sierpnia 1884 się kończy i że orzeczenie o uznaniu Tymka Petryszyna za umarłego po dzień 1 sierpnia 1884 nastąpi.
Stanisławów, 17 marca 1883.
- L. 165. (2473 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Nykla — iż dla zaspokojenia pretensyi Wojciecha Nieponia jako cessayonaryusza Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 83 zhr. 29 et. z pn. dozwolono na egzekucyjne zastawowe opisanie a następnie oszacowanie realności pod l. k. 218 w Żołyńi wsi i u tanowionej dla niego kuratora w osobie Michała Lei z Żołyńi.
Łańcut, dnia 23 stycznia 1883.
- L. 1697. (2448 3-3)
Powiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Wincentego Albrychta Zofię Albrycht i Ignacego Albrychta, iż dla nich ustanawia się kuratora w osobie Jana Albrychta w Sanoczku zamieszkałego w sprawie tabularnej Mojżesza i Chaję małż. Herzig o wpisanie ich za właścicieli 15/16 części realności pod lk. 3 w Krośnie położonej w celu doręczenia tusąd. uchwały z 11go maja 1882 l. 3093 któremu jednocześnie doręcza się powyższą uchwałę z 11 maja 1882 l. 3093 dozwalającą żądany wpis.
C. k. sąd powiatowy
Krosno, dnia 8 marca 1883.
- L. 1819. (2465 3-3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Józefa Kaczkowskiego a w razie śmierci jego spadkobierców tegoż, że przeciw niemu Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski: o orzeczenie, iż prawo żądania sumy 1900 złp. z mocy wyroku Trybunału Krakowskiego z 16 czerwca 1846 tudzież aktu notaryalnego z dnia 20 stycznia 1847 pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzycze vol. 1 nov. pag. 712 n. 71 on. dla Józefa Kaczkowskiego intabulowanej, a następnie na cenę kupna
- tychże dóbr przekazanej przez przedawnienie zgasto, że suma ta z tabeli płatniczej wykreślona być ma, i że pozwani koszta sporu wynagrodzić mają wnieśli pozew, w załatwieniu którego uchwałą z dnia dzisiejszego termin 90-dniowy do wniesienia obrony pisemnej wyznaczony został.
Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanym na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. dra Władysława Wilkosza z substytucją adw. dra Dominika Markiewicza, kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi lub innego sobie obronę wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.
Kraków, 26 stycznia 1883.
- L. 2815. (2466 3-3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Józefa Żelazowskiego, Józefa z Bernacińskich Oleksińską, Mikołaja Zielińskiego, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże, że przeciw nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski o orzeczenie, że prawo żądania sumy 1300 złp. i sumy 1200 zł. z mocy rezolucyi ilacyjnej trybunału krakowskiego z dnia 16 lipca 1846, a względnie z dnia 21 stycznia 1851 pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzycze vol. nov. 1 pag. 712 i 725 zaprenotowanej, a następnie na cenę kupna dóbr Pogorzycze przeniesionej przez przedawnienie zgasto, że z tabeli płatniczej wyeliminowanem być ma, i że pozwani mają koszta sporu wynagrodzić, wnieśli pozew, w załatwieniu którego uchwałą z dnia dzisiejszego termin 90-dniowy do wniesienia obrony pisemnej wyznaczony został.
Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanym na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata dra Władysława Wilkosza z substytucją adw. dra Dominika Markiewicza kuratorem nieobecnym ustanowił, z którymi spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi lub innego sobie obronę wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.
Kraków, 9 lutego 1883.
- L. 1073. (2463 3-3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Marcina Babicha z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie jego śmierci spadkobierców tego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski o orzeczenie, że suma 6000 złp., czyli 1500 zł. z mocy aktu notaryalnego z dnia 5 lipca 1847 pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzycze vol. nov. 1 pag. 716 n. 79 on. dla Marcina Babicha intabulowana, a następnie na cenę kupna tychże dóbr przekazana przez przedawnienie zgasto, że suma ta z tabeli płatniczej z dnia 24 lipca 1866 l. 10372 wyeliminowaną być ma, i że pozwani koszta sporu wynagrodzić mają, wnieśli pozew, w załatwieniu którego uchwałą z dnia dzisiejszego termin 90-dniowy do wniesienia pisemnej obrony wyznaczony został.
Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanym na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata dra Władysława Wilkosza z substytucją adw. dra Dominika Markiewicza kuratorem nieobecnym ustanowił, z którymi spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi lub innego sobie obronę wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.
Kraków, 26 stycznia 1883.

L. 10437. (2364 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy wzywa wiadomą z miejsca pobytu Agnieszkę Kosiniak, aby się do spadku Kazimierza Koziary zmarłego w Siedliszowicach w dniu 30 maja 1869 w ciągu jednego roku zgłosiła, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dla niej kuratorem pertraktowanym zostanie

Dąbrowa, 20 grudnia 1882.

L. 2064. (2329 2-3)

C. k. sąd powiatowy ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomych Isaka Skrob, Samuela Skrob, Salamona Skrob, Wittelde Skrob Glatzer i Chany de Skrob Herdan celem doręczenia tusądowej uchwały z dnia 22 lutego 1883 l. 1761 w sprawie spadkowej po Nathanie Günzbergu, Kalmana Bergnera z Tyśmienicy kuratorem.

C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 4 kwietnia 1883.

L. 5442. (2347 -3)

C. k. sąd powiatowy w Sołotwinie deleguje c. k. notaryusza w Sołotwinie p. Aithala Łukaszewicza do sporządzenia wszelkich aktów pośmiertnych w okręgu tego sądu orzecznictwu jego podlegających.

Sołotwina, 25 stycznia 1883.

L. 2069. (2072 2-3)

Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, iż na dniu 19 lutego 1882 zmarł w Dobromilu Jan Pańko z pozostawieniem ustnego rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Iwana i Fedia Pańków nie jest znanem, przeto wzywa się tychże, aby się w ciągu roku do sądu zgłosili i oświadczenie wniosli, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z resztą spadkobierców i ustanowionym kuratorem będzie przeprowadzone.

C. k. sąd powiatowy
Dobromil 12 marca 1883.

L. 7541. (2286 2-3)

C. k. sąd krajowy ogłasza niniejszym edyktem, iż dla niewiadomego z miejsca pobytu Daniela Romanowskiego w celu doręczenia mu t. s. uchwały tabularnej z 3 grudnia 1881 l. 52399 pozwalającej na prośbę Heleny hr. Koziebrodzkiej wykreślenie prawa zastawu dla sumy 3200 zł. z pn., ze stanu biernego dóbr Wołkowce na rzecz tegoż intabulowanej, p. adw. dra Gajewskiego z zastępstwem p. adw. dra Krzyżanowskiego kuratorem mianował, któremu ustanowionemu kuratorowi powyższa uchwała tabularna się doręcza.

Lwów, 10 marca 1883.

L. 2806. (2304 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej rozdziału ceny kupna dóbr Łęki dolne z przyl dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu wierzyciela hipotecznego Wita hr. Zelenkiego, a względnie tegoż pełnomocnika N. Sulimirskiego kuratorem ad actum adw. dra Tokarza z zastępstwem adw. dra Gałęckiego i o tem kurandów niniejszem zawiadamia.

Tarnów, 8 marca 1883.

L. 11602. (2276 2-3)

W skutek wyniesionej przez Maryannę Deszczową przeciw Pawłowi Deszczowi i innym skargi o 78 zł. ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Joanny Deszczowej kuratorem adw. dr. Myszkowskiego.

Chrzanów, 10 marca 1883.

K. 1463. (2333 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Arena Leiby Reifa przeciw Susie Schachterowi pto 60 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego adwokata p. Herdliczkę z substytucją adw. dr. p. Raseha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 15 lutego 1883 l. 1463. Kołomyja, 15 lutego 1883.

L. 11128. (2285 2-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza akcyi c. k. uprzyw. galicyjskiego Banku hipotecznego z daty 24 kwietnia 1873 nr. 2288 nominalnej wartości 200 zł., przy której znajdują się 22 kuponów, z których pierwszy dnia 1 stycznia 1883 i ostatni 1 stycznia 1894 jest płatny, tudzież talon na pobór kuponów dalszych od wywymienionej akcyi, aby ją w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, począwszy od dnia ostatniego ogłoszenia sądowi tutejszemu przedłożył i prawa swe do niej wykazał, gdyż w przeciwnym razie opisana akcyja ta z kuponami i talonem za amortyzowaną uznana zostanie.

Lwów, 17 marca 1883.

L. 2601. (2186 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Franciszkę Rukawinową, iż w sprawie egzekucyjnej Maurycego Krausa przeciw Franciszce Rukawinowej o 375 zł. zpn. ustanowił dla niej

celem doręczenia jej t. s. rezolucji z dnia 21 stycznia 1883 l. 441, jakoteż i później w tej sprawie wydać się mających, kuratorem p. dra Rosnera adw. w Białej.

Wzywa się Franciszkę Rukawinową, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki dostarczała, lub innego swego zastępcę sądowi wskazała, gdyż złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące, sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. sąd powiatowy
Biała, 23 marca 1883.

L. 879. (2460 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż w sprawie Jacentego Pruchnickiego o zainstabulowanie prawa zastawu dla sumy 100 zł. w stanie biernym realności Chaima Wolfa Heilberga w Komarnie celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 8 listopada 1882 l. 7477 dla zmarłego Chaima Wolfa Heilberga wystosowanej, ustanowiono kuratora dla leżącej masy po Chaimie Wolfie Heilbergu w osobie Abrahama Heilberga w Komarnie.

Wzywa się niewiadomych spadkobierców Chaima Wolfa Heilberga, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili.

Komarno, 28 marca 1883.

L. 30194. (2493 2-3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby c. k. Prokuratorji skarbu imieniem skarbu wojakowskiego o utworzenie ciała tabularnego dla gruntu zwanego „Błonie“ w Samborze w tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonego, oznaczonego w metryce gruntowej z roku 1820 Nr. top. 650 a w protokołach katastralnych roku 1853 Nr. kat. 609 w objętości 40 sążni kwadratowych, graniczącego z północno wschodu i południa do reszty pola gminy Samborskiej, zaś z zachodu do drogi prowadzącej do Uherzec, c. k. sądowi obwodowemu w Samborze poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzany być może, a od dnia 1 stycznia 1883 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 stycznia 1883 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

- na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;
- już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Samborze swoje oznajmienie do dnia 1 maja 1883 t. m. pewnie wniosli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonej wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabyli.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma

Lwów, dnia 12go grudnia 1882.

Doniesienia prywatne.

(2500 4-6)

Ogłoszenie.

Kasa oszczędności w Przemyślu udziela 5 1/2 % pożyczki na hipotekę dóbr i realności miejskie spłacone w ratach amortyzacyjnych.

Przemyśl, dnia 3go kwietnia 1883.

Dyrekcya.

Kartofle nasienne

(2359 8-10)

August der starke (białe) wyborne w smaku nadzwyczaj plenne i trwałe, szczególnie godne polecenia 100 kilo 18 zł., 5 kilo 1 złr. 20 ct.

Redskin flourball duże, czerwone, plenne nigdy nie gniją, 100 kilo 10 złr., 5 kilo 60 ct.

Fidelio, szara, chropawa łupina, nadzwyczaj trwałe i plenne, 5 kilo 1 złr. 50 ct.

Białe róże, piękne i smaczne 5 kl. 60 ct.
Poleoson edel, duże, krągłe, białe 5 kilo 1 złr.

Zielone drobne, bardzo smaczne i trwałe 5 kilo 60 ct.

Woreczki pięciokilogramowe wysyłam za pobraniem pocztą, większe ilości dostawiam loco stacya kolei Krechowice.

Wszystkie gatunki wypróbowane, rozmnożone z 1/2 kilograma. —

Franciszek Słoński w Roźniatowie,
pocztą loco.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstw. Krakowskiem
na rok

1883

nabyć można po cenie 2 zł. 60 ct.
w Ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać 2 zł. 70 ct., z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należności z góry. Za pobraniem należyłości nie przesyłamy Szematyzmu.

Słownik geograficzny

Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich

pod Redakcją:

Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego

i Władysława Walewskiego

Wylącznym nakładem Władysława WALEWSKIEGO

wychodzi w Warszawie od r. 1880, co miesiąc zeszytami po 5 ar. druku; 12 zeszytów składa I tom.

Cena zeszytu: w rublach 50 kop.; w w. a. 65 cnt.; w markach 1 m. 5 f.

Cena tomu: w rublach 6 rs.; w w. a. złr. 7.50.; w markach 12 m. 60 f.

Cena z przesyłką pod opaską w kraju lub zagranicą: w rublach 60 kop.;

w w. a. 75 ct. w markach 1 m. 25 f.
Cena tomu z przesyłką: w rublach 7 rs. 20 kop.; w w. a. 9 złr.; w markach 15 marek.

Oprawa tomu rs. 1.

Administracya Słownika i adres do przesyłania pieniędzy, reklam, także artykułów.

JULIUSZ WALEWSKI, dr. praw, Warszawa, ul. Długa, Nr. 47.

(62 17-100)

C. k. uprzyw. kolej Arcyksięcia Albrechta.

Obwieszczenie.

L. 2748.

(2456 2-2)

Niniejszem zawiadamiam sie P. T. panów akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta, iż ósme zwyczajne walne Zgromadzenie odbędzie się w sobotę dnia 12go maja 1883 o 10 godzinie przed południem w Wiedniu w sali wykładów klubu austriackich urzędników kolejowych (I Eschenbachgasse 11).

Porządek dzienny;

- Sprawozdanie Rady zawiadowczej z czynności i przedłożenie bilansu za rok 1882 niemniej też udzielenie absolutoryum.
- Sprawozdanie wydziału rewizyjnego ze Sprawdzenia rachunków za rok ubiegły.
- Wnioski i uchwała co do wysokości kwoty wypłacić się mającej za kupon z dnia 1go lipca 1883.
- Wniosek i uchwała co do wynagrodzenia Rady zawiadowczej.
- Uzupełnienie Rady zawiadowczej
- Wybór trzech rewizorów i trzech zastępców do sprawdzenia rachunków Towarzystwa za rok bieżący.

Uprawnieni do głosowania P. T. Panowie akcyonaryusze, którzy zechcą sobie wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl §. 34 statutów złożyć swoje akcyje najdalej do 28 kwietnia b. r.

w Wiedniu w kasie centralnej kolei arcyksięcia Albrechta; w Frankfurcie nad Menem w niemieckim Banku związkowym, lub też w domu bankowym p. Erlangera i synów.

Przy złożeniu akcyi, należy sporządzić dwie w liczbowym porządku złożone konsygnacye i przez składającego własnoręcznie podpisać te konsygnacye. Jeden egzemplarz konsygnacyi zaopatrzonej potwierdzeniem odbioru, otrzyma składający, a po odbyciu walnego zgromadzenia, będą akcyje tylko za zwrotem tych konsygnacyj wydane

Zwraca się uwagę P. T. Panów akcyonaryuszów, iż wedle §. 35 stat każde 25 akcyj do jednego głosu uprawniają, dalej iż żaden akcyonaryusz nie może przyjąć więcej nad jedno pełnomocnictwo, i że pełnomocnik także sam do głosowania musi być uprawnionym.

Pełnomocnictwa należy okazać najpóźniej dwa dni przed zebraniem Walnego Zgromadzenia w Zarządzie centralnym w Wiedniu.

Osoby niewłasnowolne i osoby moralne, mają być zastąpione przez swoich prawnych lub statutami ustanowionych reprezentantów, kobiety zaś przez pełnomocników, którzy to zastępcy nie muszą być akcyonaryuszami.

Wiedeń, dnia 31 marca 1883.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony).

Poszukuje się do większego gospodarstwa w Galicji **kasy-ra**, który musi pełnić obowiązki rachmistrza i kontrolora. Ale musi być starszy wiekiem, i wykazać się doskonałymi świadectwami. Oferty pod lit. **A. B.** w Krakowie poste restante (2400 4—3)

Nowa realność
Npietrowa o 7 oknach frontowych z zabudowaniem oficynowym, której przyznano 25letnie uwolnienie od podatków, zawierająca razem z kuchniami 26 części mieszkalnych, położona w zdrowej i pięknej okolicy miasta części Iszej, jest z wolnej ręki pod bardzo korzystnymi warunkami do sprzedania. Do realności tej należy także frontowy grunt budowlany, pod drugą taką realność, służący obecnie jako ogród w objętości 120 sążni kwadr., z frontem 10 sążni. Dochód czysty wynosi 8/10 a nabywca potrzebuje tylko 1000 do 8000 kapitału w gotówce. Bliższa wiadomość w Administracji „Gazety Lwowskiej”.

SKŁAD
towarów wełnianych
H. Flusser
w Bernie (morawskim),
ulica Ferdynanda 31
poleca swój obficie zaopatrzony skład zagranicznych towarów modnych **po cenach fabrycznych** jako to: peruwiański, doskiny, tyfle, sukna styryjskie (Loden), materye angielskie jak niemniej pledy. Na żądanie przesyła wzory franco Karty wzorów dla pań krawców niefrankowane. (1852 6—12)

Po znacznie niższych cenach.
Kawa
sprowadzona wprost z Hamburga, jak wiadomo w najlepszym gatunku.

Karol Fr. Burghardt w Hamburgu
w workach o 5 kilo wolna od portoryum i kosztów opakowania za pobraniem należytości.
Mocca prawdziwa arabska, wysmienita 5 kil. 6 zł. 30
Menado wyborna w smaku 5 5 zł. 40
Ceylon Perłowa wyborna i łagodna 5 5 zł. 40
Melange (mieszana) poleca się szczególnie 5 5 zł. 30
Ceylon Plantation, bardzo dobra w smaku 5 5 zł. —
Jawa złotozłota, najwyborniejsza 5 4 zł. 70
Kuba niebieskawo-zielona, wysmienita 5 4 zł. 40
Mocca afryk. wyborna i wydatna 5 3 zł. 90
Santos doskonała i silna 5 3 zł. 55
Rio dobra w smaku 5 3 zł. 25
Herbata w najlepszych gatunkach po 1/2 kilo od 2/3 do 6 zł. (7042 26—?)

Starszego lekarza sztab. Dr. G. Schmidta.
OLEJ do USZ
(Gehör Oel)
wylecza szybko i gruntownie chorobę głuchoty, fluksę i strzykanie w uszach nawet w najstarszych i najpóźniejszych wypadkach! Przykry szum w uszach jak niemniej lekka głuchota usuwa zaraz, jak to potwierdzają setki poświadczeń. — Cena flaszki z opisem używania 2 złr.
Główny skład i sprzedaż en gros u
Piotra Mikolascha
we Lwowie.
W WIEDNIU „Engel Apotheke am Hof Nr. 6.” (7884)

Zaproszenie
P. T. członków stowarzyszenia „Spar- und Credit-Verein“ w Stryju, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, zaprasza się niniejszem na czwarte (nadzwyczajne) walne zgromadzenie we wtorek dnia 1 maja br. o godzinie 3 po południu w gminnej sali radnej odbyć się mające.

Porządek dzienny:
Wybór jednego dyrektora w miejsce zmarłego ś. p. Jakóba Mojżesza Schönfelda.
Stryj, dnia 12 kwietnia 1883.
Za radę zawiadowczą.
Kofler
prezes.
(2577)

Nasienie
buraków pastewnych
oberndorfskich, w cenie po 40 centów za 1 kilo jest do sprzedania w Państwie **Tłumackiem. Tymotka** już rozsprzedana. (1871 6—6)

L. 129. (2573 1—3)
Konkurs
na jedno stypendium z fundacji ś. p. Franciszka Orzęckiego o rocznych 63 zł. w. a. dla wysłużonego prywatnego oficjalisty, niezdolnego do pracy który, przekroczył 65 rok życia.
Podania zaopatrzone świadectwami wszystkich służbodawców, ubóstwa i moralności, jako też metryką chrztu należy wnieść najdalej do 31 maja b. r. do komisji Instytutu ubogich Chrześcian w pałacu Jego Ekscelencyi Najprzewielebniejszego Arcybiskupa obrządku łacińskiego we Lwowie.
Z komisji Instytutu ub. Chrześcian Lwów, dnia 12 kwietnia 1883.
Z polecenia Jego Ekscelencyi JW Księdza prezesa:
Dr. Jurkowski Ks. Z. Gorazdowski sekretarz.

Rzetelnie! Bez matactwa!
Tylko za 8 zł.
przesyłam każdemu kompletny serwis stołowy ze srebra Aefinide składający się z 54 sztuk następujących przedmiotów:
6 sztuk noży stołowych ze srebra Aefinide z angielskimi klingami.
6 sztuk prawdziwych ang. widelców ze srebra Aefinide najwyborn. i najcieńszych.
6 sztuk ciężkich łyżek stołowych ze sreb. Aefinide.
1 „ „ najwyborniejszych łyżeczek do kawy ze sr. „
1 ciężka chochła do mleka „ „
1 „ „ do zupy najlepszego gatun. „ „
2 efektywne lichtarze salonowe
3 wyborne kubki do ja
6 sztuk pięknie czyszlonych tacek (Tablets)
1 piękna pieprzniczka lub eukierniczka na miarki cukier
1 wyborne sitko do herbaty
6 kryształowych podkładek pod noże
3 wyborne taczki do ciast cukrowych (2183 3—15)
54 sztuk razem
Kosztuje tylko 8 zł. !!
Srebro Aefinide jest najlepszym, zdrowiu wcale nieszkodliwym metalem, przez lekarzy poleconym ponieważ nie oksyduje a nawet najsilniejsze kwasy nienaruszają tej kompozycji. Jest ona wolna od wszelkiej zdrowiu szkodzącej rdzy (co przy innych podobnych metalach nie ma miejsca).
Za niezmienną **białość srebra Aefinide** udziela się gwarancję na 10 lat. Zamówienia za pobraniem uskutecznią się sumiennie i ściśle, a listy prosimy adresować do
p. M. Rundbakin, Wiedeń II. Hedwig-gasse Nr. 4
O nadzwyczajnej taniości i przedniej jakości towaru może się każdy, nie ryzykując, przekonać, ponieważ w razie jeżeli się serwis nie podoba, przyjmuje się takowy w przeciągu 10 dni bez przeszkody a pobrana należytość zwraca się zaraz. (2572)

W niedzielę 22. kwietnia 1883
o godzinie 3. po południu
odbędzie się
Walne Zgromadzenie
członków
Stow. wzajemnej pomocy Dyetaryuszów i Urzędników galicyjskich i W. Ks. Krakowskiego
we Lwowie
w sali kancelaryj Stowarzyszenia, ulica Teatralna, liczbą 13 I. piętro.
Porządek dzienny:
1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1882.
3. Sprawozdanie kasowe i bilans za rok 1882.
4. Wniosek komisji weryfikacyjnej na udzielenie zarządowi absolutoryum.
5. Projekt zmian do statutu.
6. Mianowanie członków honorowych.
7. Wybór prezesa, 2 wiceprezesa, 1/3 części wylosowanych członków Wydziału i zastępców.
8. Wnioski członków.
L w ó w, dnia 8. kwietnia 1883.
Zarząd Centralny.
Jan Żółkiewski.

L. 2607. (2575 1—3)
Obwieszczenie.
Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 14.516 zł. 73 ct. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 16.800 zł. w. a. na hipotekę dóbr Stasin w powiecie brodzkim położonych, pani Henrykił Nowakowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1 stycznia 1881 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.
We Lwowie, dnia 10 kwietnia 1882

L. 2606. (2574 1—3)
Obwieszczenie.
Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 12.475 zł. 75 ct. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 13.400 zł. w. a. na hipotekę dóbr Ustrzyki miasto, Ustrzyki wieś i Jasień w powiecie Liskim położonych, Katarzyny Laskowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1881 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, spadkobierczyni właścicielki ś. p. Katarzyny Laskowskiej i p. Maryi z Laskowskich Nanowskiej, wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.
We Lwowie, d. 10 kwietnia 1883.

L. 2632. (2496 3—3)
Obwieszczenie.
Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw kapitał 12.475 zł. 75 ct. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 13.400 zł. w. a. na hipotekę dóbr Ustrzyki miasto, Ustrzyki wieś i Jasień w powiecie Liskim położonych, Katarzyny Laskowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1881 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, spadkobierczyni właścicielki ś. p. Katarzyny Laskowskiej i p. Maryi z Laskowskich Nanowskiej, wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.
We Lwowie, d. 5 kwietnia 1883.

L. 2606. (2574 1—3)
Obwieszczenie.
Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 12.475 zł. 75 ct. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 13.400 zł. w. a. na hipotekę dóbr Ustrzyki miasto, Ustrzyki wieś i Jasień w powiecie Liskim położonych, Katarzyny Laskowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1881 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, spadkobierczyni właścicielki ś. p. Katarzyny Laskowskiej i p. Maryi z Laskowskich Nanowskiej, wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.
We Lwowie, d. 10 kwietnia 1883.

VICTORIA
WODA GORZKA
naturalna
trzymająca prym pomiędzy wszystkimi wodami gorzkimi, zawiera o 170 gr. stałych i skutecznych części więcej jak Hunyady János, a o 260 gr. więcej jak Pülina i Friedrichshall.
WODĘ GORZKĄ VICTORIA aprobowałem i uznaję jej znakomitą i szczególnie pewną działalność. — Cez. rzecz. tajny rada, profesor uniwersytetu w Warszawie.
Dr. D. Lambl.
części stałych i skutecznych i uchodzi ta woda teraz słusznie jako **najbardziej esencjonalna** ze wszystkich znanych wód gorzkich.
Następnie zbadana przez profesora Roseoe w Manchester, profesora Ulex z Hamburga, profesora Billo w Budapeszcie, oceniona i polecona przez profesora Ducheka, Auspitz, radcę sanitarnego Osera, Lorinsera w Wiedniu, profesora Oettingera, Dra Warschauera w Krakowie, profesora Peigla, dyrektora szpitalu Dra Głowackiego, Dra Widmanna we Lwowie, Dra Krizego, Dra Zaleskiego, Dra Kobylańskiego, Dra Kinderfreunda, Dra Kuryusza w Warszawie itd. itd.
Najlepszy i najwięcej uznany środek we wszelkich chorobach żołądkowych i kiszkiowych, uderzeniach krwi w skutek siedzącego sposobu życia itd., przeciw chorobom cery, piegom, wyrzutom i gruczołom.
Na składzie we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych.
W interesie publiczności uprasza się zażądać wyraźnie „Victoria woda gorzka”. (2296 2—15)

Oprócz Bogu, zawdzięczam ocalenie życia mego, tylko pańskiemu Hoffa piwu zdrowia z ekstraktu słodowego.
Własne słowa wyleczonego.

Do c. k. dostawcy nadwornego Jana Hoffa, Wiedeń, fabryka: Grabenhof, Bräunerstrasse N. 2, biurö i skład fabryczny, Graben, Bräunerstrasse 8.
Cierpiałem na chorobę boleści w żołądku; każdą potrawę i każdą napój wydawałem zaraz napowrót w kształcie zgądo-cuchającej, do kawy podobnej substancji; żadne lekarstwo nie pomogło mi a osłabienie, wzmagając się z przestraszeniem szybkością, jał niemiłej opadające z ciała odebrało mi wszelką nadzieję wzdrowienia. Uciekłem się więc do pańskiego Hoffa ekstraktu słodowego a już po kilku dniach okazało się znaczne polepszenie. Oprócz Bogu zawdzięczam tylko Panu ocalenie życia mego. Upraszam przeto o przesłanie mi 28 flaszek piwa zdrowia z ekstraktu słodowego, 5 1/2 kilo czekolady słodowej N. I. i 10 woreczków cukierków słodowych.
Voelker, dyrektor dóbr w Neu-Ingelów.

Urzędowe sprawozdanie lekarskie.
C. k. Dyrekcya szpitali polnych etc. w Sleszwiku: Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego okazało się we wszystkich obserwowanych tu wypadkach jako napój chętnie używany, który będzie środkiem pożywnym i wzmacniającym, szczególnie skutkuje w razie nienależytej funkcji dolnych części ciała, w chorobach katarach, wielkim ubytku soków i wychudzeniu.
Pirz Gayersfeld, Dr. Mayer, lekarz pułkowy.
Niżej 2 zł. nie uskutecznią się przesyłek.
Ceny Jana Hoffa preparatów słodowych na prowincje z Wiednia: Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego ze skrzynką i flaszkami: 6 flaszek zlr. 3 82, 13 flaszek zlr. 7 26, 28 flaszek zlr. 14 60, 58 flaszek zlr. 29 10; 1/2 kilo czekolady słodowej I. zlr. 3 40, II. zlr. 1 60, III. zlr. 1. (Przy odbiorze większych ilości rabat.) Cukierki słodowe: woreczek 60 ct. (także 1/2 i 1/4 woreczka). Preparowana pożywna mąka słodowa dla dzieci zlr. 1. Skoncentrowany ekstrakt słodowy flakon 1 zlr., także po 60 ct. Kawa słodowa pakiet 50 ct., także 30 ct. Zupełna kąpiel słodowa 80 ct.
Główny skład we LWOWIE: Z. Rucker, J. Beiser, Piotr Mikolasch, H. Blumenfeld aptekarzy, Karol Bałaban handel. BIALA: Zabystrian aptek. BRODY: wszystkie apteki. BOCHNIA: J. Michnik. BUDZANÓW: Jasński. CZERNIOWCE: J. Golichowski, bracia Tabakar, Ignacy Schinreh. DRÓHOBYCZ: T. Jabłoński, L. Dobrzyński. GRÓDEK: Lipius. JAROSŁAW: I. Rohm apt., S. Ellenberg, Wistocki apt. JASŁO: T. W. Barglewicz apt. KÓŁOMYJA: Jan Sidorowicz. KRAKÓW: Jan Janiga, I. Trauczyński, Edward Fuchs, W. Redyk, Stockmar, Wiśniewski apt. NOWY SĄCZ: J. Grossbard i apteki. PRZEMYSŁ: M. Kozłowski, M. Krug i wszystkie apteki. RZESZÓW: A. Karpiński aptek. w Rynku, Schaitter i spółk., Neugebauer. SAMBOR: K. Maresch, Aleksiewicz apt. SANOK: Hochdorf, Józ. Rynczarski. STANISŁAWÓW: Jan Macura i Albin Amirowicz aptekarze i Kalman Jonasz. STRYJ: D. J. Nussenblatt et comp., obie apteki. SUZAWA: Edw. Liszka apt. TARNOPOL: wszystkie apt. ŻURAWNO: Tomaszewski apt. (512 12—15)

